ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Страсбург, 18.4.2023 г.
COM(2023) 226 final

2023/0111 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на мерките за ранна намеса, условията за преструктуриране и финансирането на действията по преструктуриране

(текст от значение за ЕИП)

{SEC(2023) 230 final} - {SWD(2023) 225 final} - {SWD(2023) 226 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Предложените изменения на Директива 2014/59/ЕС[1] (Директива за възстановяване и преструктуриране на банките — ДВПБ) са част от законодателния пакет за управление на кризи и застраховане на депозитите (УКЗД), който включва и изменения на Регламент (ЕС) № 806/2014[2] (Регламент за Единния механизъм за преструктуриране — РЕМП) и на Директива 2014/49/ЕС[3] (Директива за схемите за гарантиране на депозитите – ДСГД).

Нормативната уредба на ЕС за управлението на кризи е стабилна, но скорошните случаи на банкова несъстоятелност показаха необходимостта от усъвършенстването ѝ. С реформирането на уредбата на УКЗД се цели надграждане на заложените резултати чрез по-съгласуван подход към преструктурирането, който да гарантира организирано напускане на пазара от всяка изпаднала в криза банка, без да се засягат финансовата стабилност, парите на данъкоплатците и доверието на вложителите. В частност е необходимо да се засили концептуалната и приложната същност на действащата уредба на преструктурирането на по-малките и средните банки и особено – стимулите за прилагането ѝ, така че да се засили надеждността ѝ по отношение на обхванатите от нея субекти.

Контекст на предложението

След световната финансова криза и кризата с държавния дълг ЕС предприе, в съответствие с международните призиви за реформа, решителни действия за стабилизиране на финансовия сектор на единния си пазар. Сред тях бяха предоставянето на инструменти и правомощия за осигуряване на надлежно производство по несъстоятелност на банките, без да се засягат финансовата стабилност, публичните финанси и защитата на вложителите. Създаден през 2014 г., банковият съюз понастоящем се състои от два стълба: Единния надзорен механизъм (ЕНМ) и Единния механизъм за преструктуриране (ЕМП). Банковият съюз обаче все още не е завършен, тъй като липсва неговият трети стълб: Европейската схема за застраховане

---

[1] Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

[2] Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

[3] Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

на депозитите (ЕСЗД)[4]. Приетото на 24 ноември 2015 г. предложение на Комисията за създаване на ЕСЗД[5] все още е в процес на разглеждане.

В подкрепа на банковия съюз действа единна нормативна уредба, която по отношение на УКЗД се състои от три правни акта на ЕС, приети през 2014 г.: ДВПБ, РЕМП и ДСГД. В ДВПБ се определят правомощията, правилата и процедурите за възстановяване и преструктуриране на банки, включително споразумения за трансгранично сътрудничество за справяне с трансгранични случаи на банкова несъстоятелност. С РЕМП се създават, като част от единен механизъм за преструктуриране, Единният съвет за преструктуриране (ЕСП) и Единният фонд за преструктуриране (ЕФП) и се определят правомощията, правилата и процедурите за преструктуриране на субектите, установени в банковия съюз. ДСГД защитава вложителите и определя правилата за използване на средствата на СГД. ДВПБ и ДСГД се прилагат във всички държави членки, докато РЕМП се прилага в държавите членки, участващи в банковия съюз.

С пакета за банковия сектор от 2019 г., известен още като „пакет за намаляване на риска“, бяха изменени ДВПБ, РЕМП, Регламентът за капиталовите изисквания (РКИ)[6] и Директивата за капиталовите изисквания (ДКИ)[7]. Промените включваха мерки за изпълнение на поетите от ЕС на различни международни форуми[8] ангажименти за допълнителни действия за завършване на банковия съюз, в частност за ефективни мерки за редуциране на риска и оттам – на заплахите за финансовата стабилност.

През ноември 2020 г. Еврогрупата постигна съгласие за създаването и ранното въвеждане на общ предпазен механизъм за ЕФП от страна на Европейския механизъм за стабилност (ЕМС)[9].

Реформата на управлението на кризи и застраховането на депозитите (УКЗД) и по-общите последици за банковия съюз

Заедно с реформата на УКЗД, завършването на банковия съюз, включително неговия трети стълб — ЕСЗД, ще предложи по-високо равнище на финансова защита и увереност на домакинствата и предприятията в ЕС, ще повиши доверието и ще укрепи финансовата стабилност като необходими условия за растеж, просперитет и

---

4 Освен това все още не е постигнато споразумение за надежден и стабилен механизъм за предоставяне на ликвидност при преструктуриране в банковия съюз в съответствие с определения от международните партньори стандарт.

5 COM/2015/0586 final.

6 Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

7 Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

8 В рамките на Базелския комитет по банков надзор и Съвета за финансова стабилност (СФС). *Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions*, Съвет за финансова стабилност (актуализирана версия от 2014 г.) и *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet*, (2015 г.).

9 Еврогрупа (30 ноември 2020 г.), *Изявление на Еврогрупата в разширен формат относно реформата на ЕМС и ранното въвеждане на механизма за подкрепа за Единния фонд за преструктуриране*. Изпълнението ще се осъществи в периода 2022—2024 г. Споразумението за изменение на Договора за създаване на Европейски механизъм за стабилност обаче все още не е ратифицирано.

устойчивост в Икономическия и паричен съюз и в ЕС като цяло. Съюзът на капиталовите пазари допълва банковия съюз, тъй като и двете инициативи са от съществено значение за финансирането на двойния преход (цифров и екологичен), засилването на международната роля на еврото и укрепването на отворената стратегическа автономност на ЕС и неговата конкурентоспособност в един променящ се свят, особено като се имат предвид настоящите предизвикателства в икономическата и геополитическата среда[10, 11].

През юни 2022 г. Еврогрупата не постигна съгласие по по-всеобхватен работен план за завършване на банковия съюз чрез включването на ЕСЗД. Вместо това Еврогрупата прикани Комисията да представи по-целенасочени законодателни предложения за реформиране на нормативната уредба на ЕС за управление на банкови кризи и за застраховане на депозитите на национално равнище[12].

Успоредно с това в своя годишен доклад за 2021 г. относно банковия съюз[13] Европейският парламент също подчерта колко е важно съюзът да бъде завършен със създаването на ЕСЗД и подкрепи Комисията при представянето на законодателно предложение относно прегледа на УКЗД. Въпреки че ЕСЗД не беше изрично одобрена от Еврогрупата, тя би направила реформата на УКЗД по-устойчива и би осигурила полезни взаимодействия и по-висока ефективност за сектора. Както председателят на Комисията Фон дер Лайен подчерта в политическите си насоки, в които припомни и значението на ЕСЗД, подобен законодателен пакет се вписва в програмата за завършване на банковия съюз, неизменно подкрепяна от ръководителите на държавите членки[14].

Цели на уредбата за управление на кризи и за застраховане на депозитите (УКЗД)

Уредбата за УКЗД бе замислена с оглед намаляване на рисковете и управление на несъстоятелността на институциите, независимо от техния размер, като същевременно постига четири основни цели:

i) защита на финансовата стабилност, като същевременно се избягва верижното разпространение на проблемите, гарантирайки по този начин пазарната дисциплина и непрекъснатостта на основните функции за обществото;

ii) гарантиране на функционирането на единния пазар и осигуряване на еднакви условия на конкуренция в целия ЕС;

iii) свеждане до минимум на прибягването до парите на данъкоплатците и намаляване на зависимостта между банките и държавния дълг; и

iv) защита на вложителите и гарантиране на доверието на потребителите.

Уредбата за УКЗД предвижда набор от инструменти, които могат да се прилагат на различните етапи от процеса, през който преминават изпадналите в затруднение банки: действия за възстановяване, подкрепени от изготвени от банките планове за

---

10 Европейска комисия (2020 г.), *Работна програма на Комисията за 2021 г.*, раздел 2.3, стр. 5.

11 Европейска комисия (2023 г.), *Дългосрочна конкурентоспособност на ЕС: перспективи след 2030 г*.

12 Еврогрупа (16 юни 2022 г.), *Изявление на Еврогрупата относно бъдещето на банковия съюз*.

13 Европейски парламент (2022), *Банков съюз — годишен доклад за 2021 г.;* От 2015 г. Европейският парламент публикува всяка година доклад относно банковия съюз.

14 Среща на върха на държавите от еврозоната (24 март 2023 г.), *Изявление от срещата на върха на държавите от еврозоната в разширен формат*.

възстановяване; мерки за ранна намеса; мерки за предотвратяване на изпадането в несъстоятелност на банката; планове за преструктуриране, изготвени от органите за преструктуриране; както и набор от инструменти за преструктуриране, когато банката бъде обявена за „проблемна или има вероятност да стане проблемна“, и се счита, че преструктурирането на банката (а не нейната ликвидация) е в обществен интерес. Освен това за някои проблемни банки продължават да се прилагат национални процедури по несъстоятелност, които не са част от уредбата за УКЗД[15], когато те са по-подходящи (от процедурите за преструктуриране) и не вредят на обществения интерес или не застрашават финансовата стабилност.

Уредбата за УКЗД има за цел да осигури комбинация от източници на финансиране за управление на несъстоятелността по икономически ефективен начин, защита на финансовата стабилност и вложителите и поддържане на пазарна дисциплина, като същевременно се намали използването на публичния бюджет и в крайна сметка разходите за данъкоплатците. Разходите за преструктуриране на банката се покриват първо с нейните собствени ресурси, т.е. разпределени между акционерите и кредиторите на самата банка (представляващи вътрешния капацитет на банката за поемане на загуби), с което също се намалява моралният риск и подобрява пазарната дисциплина. Ако е необходимо, те може да бъдат допълнени със средства от схемите за гарантиране на депозитите (СГД) и механизмите за финансиране на преструктурирането (национални фондове за преструктуриране (ФП) или ЕФП в банковия съюз). Тези средства се финансират от вноски от всички банки, независимо от техния размер и модел на стопанска дейност. В банковия съюз тези правила бяха допълнително интегрирани, като на ЕСП бе възложено управлението и надзора на ЕФП, който се финансира от вноски от сектора в държавите членки, участващи в банковия съюз. В зависимост от инструмента, прилаган за изпадналата в затруднено положение банка (напр. превантивни мерки, предпазни мерки, мерки за преструктуриране или алтернативни мерки в рамките на национално производство по несъстоятелност), и особеностите на конкретния случай, при намеса от страна на ФП/ЕФП, СГД или публично финансиране от държавния бюджет може да е необходим контрол върху държавната помощ[16].

Основания за предложението

Независимо от напредъка, постигнат от 2014 г. насам, процедурата за преструктуриране се прилага рядко, особено в банковия съюз. По отношение на уредбата за УКЗД бяха набелязани области за по-нататъшно укрепване и адаптиране по отношение на структурата, изпълнението и най-вече критериите за нейното прилагане.

---

15 Националните производства по несъстоятелност не са хармонизирани. Решението на органа за преструктуриране дали да започне преструктуриране на проблемна банка, което изисква сравнение между процедурата по преструктуриране и националното производство по несъстоятелност (оценка на обществения интерес), е част от уредбата за УКЗД. Ако органът за преструктуриране реши да не започва преструктурирането на проблемна банка, случаят впоследствие се разглежда на национално равнище, където се извършва оценка на образуването на производство по несъстоятелност или на други видове процедури по ликвидация в съответствие с конкретните особености на националните режими в областта на несъстоятелността.

16 Правилата за държавна помощ са неразривно свързани с уредбата за УКЗД и я допълват. Тези правила не са предмет на настоящия преглед и на настоящата оценка на въздействието. С цел да се осигури съгласуваност между двете нормативни уредби, през ноември 2020 г. Еврогрупата прикани Комисията да извърши преглед на уредбата на държавната помощ за банките и да я завърши успоредно с прегледа на уредбата за УКЗД, като гарантира влизането ѝ в сила едновременно с актуализираната уредба за УКЗД.

Към днешна дата много проблемни банки с по-малък или среден размер биват третирани съгласно националните режими, което често води до използването на парите на данъкоплатците (спасяване с външни средства) вместо финансираните от сектора защитни механизми, като например ЕФП в банковия съюз, който досега не е бил използван при преструктуриране. Това противоречи на целта на създадената след световната финансова криза рамка, която доведе до съществената концептуална промяна — спасяване чрез вътрешни източници вместо рекапитализация с външни средства. В този контекст алтернативните разходи за механизмите за финансиране на преструктурирането, финансирани от всички банки, са значителни.

Уредбата на преструктурирането не постигна напълно ключовите общи цели, а именно улесняване на функционирането на единния пазар на ЕС в областта на банковите услуги чрез осигуряване на еднакви условия на конкуренция, справяне с трансгранични и национални кризи и свеждане до минимум на прибягването до парите на данъкоплатците.

Причините за това са главно несъгласуваните критерии при избора на подходящия инструмент за управление на проблемни банки, което води до неприлагане на хармонизираната уредба на преструктурирането за сметка на други възможности. Това се дължи като цяло на широката свобода при оценката на обществения интерес, трудния достъп до финансиране на преструктурирането, при което вложителите не поемат загуби, и по-лесно достъпното финансиране извън уредбата на преструктурирането. Тази практика обаче поражда рискове от фрагментиране и неоптимални резултати при управлението на банковата несъстоятелност, по-специално на по-малките и средните банки.

Прегледът на уредбата за УКЗД и на взаимодействието с националните производства по несъстоятелност следва да предостави решения за справяне с тези проблеми. Той следва също така да осигури предпоставки, за да може уредбата да постигне изцяло своите цели и да бъде подходяща за всички банки в ЕС, независимо от техния размер, модел на стопанска дейност и структура на пасивите, дори и за по-малките и средните банки, когато обстоятелствата го налагат. С прегледа следва да се осигури последователно прилагане на правилата във всички държави членки, както и по-равнопоставени условия на конкуренция, като същевременно се защитят финансовата стабилност и вложителите, предотврати верижното разпространение на проблемите и ограничи прибягването до парите на данъкоплатците. По-специално нормативната уредба следва да бъде подобрена, за да се улесни преструктурирането на по-малките и средните банки, каквито бяха и първоначалните очаквания, чрез смекчаване на въздействието върху финансовата стабилност и реалната икономика, без да се прибягва до публично финансиране, и чрез насърчаване на доверието на техните вложители, състоящи се предимно от домакинства и малки и средни предприятия (МСП). Що се отнася до мащаба на предвидените промени, прегледът на УКЗД няма за цел да измени из основи настоящите правила, а по-скоро да внесе така необходимите подобрения в няколко ключови области, за да може уредбата да функционира, както е предвидено, за всички банки.

Обобщение на елементите на реформата на уредбата за управление на кризи и за застраховане на депозитите (УКЗД)

Включените в пакета за УКЗД изменения обхващат редица аспекти на политиката в тази област и представляват съгласуван отговор на установените проблеми:

- разширяване на обхвата на преструктурирането чрез преразглеждане на оценката на обществения интерес, когато с това се постигат рамковите

цели, т.е. по-добра защита на финансовата стабилност, парите на данъкоплатците и доверието на вложителите в сравнение с националните производства по несъстоятелност;

- укрепване на финансирането при преструктуриране, като вътрешният капацитет за поемане на загуби на институциите, който остава първата защитна линия, се допълва с възможността при преструктурирането да се използват средства от СГД, за да се подпомогне достъпът до фондовете за преструктуриране, като по възможност няма да се налага поемането на загуби от вложителите, при спазване на подходящи условия и гаранции;
- изменение на реда на удовлетворяване на вземанията при несъстоятелност и гарантиране на принципно предимство на вложителите чрез едностепенен подход за предимство на вложителите, за да се даде възможност средствата на СГД да бъдат използвани и за други мерки, освен за изплащането на гарантирани депозити;
- хармонизиране на критерия за най-ниски разходи за всички видове интервенции на СГД извън изплащането на гарантираните депозити при несъстоятелност, за да се подобри равнопоставеността и да се гарантира съгласуваност на резултатите;
- изясняване на условията по рамката за ранна намеса чрез премахване на припокриването между мерките за ранна намеса и мерките за надзор, осигуряване на правна сигурност относно приложимите условия и улесняване на сътрудничеството между компетентните органи и органите за преструктуриране;
- осигуряване на своевременно задействане на преструктурирането; както и
- подобряване на защитата на вложителите (напр. целенасочени подобрения на разпоредбите на ДСГД относно обхвата на защитата и трансграничното сътрудничество, хармонизиране на националните варианти на политика и подобряване на прозрачността във връзка с финансовата стабилност на СГД).

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политика**

С предложението се предлагат изменения на действащото законодателство с оглед привеждането му в пълно съответствие с действащите разпоредби на политиката в областта на управлението на банкови кризи и застраховането на депозитите. Прегледът на ДВПБ/РЕМП и на ДСГД има за цел да подобри функционирането на нормативната уредба, така че органите за преструктуриране да разполагат с инструменти, подходящи за справяне с несъстоятелността на всяка банка, независимо от нейния размер и модел на стопанска дейност, за да се запази финансовата стабилност, да се защитят вложителите и да се избегне прибягването до парите на данъкоплатците.

- **Съгласуваност с други политики на ЕС**

Предложението се базира на реформите след финансовата криза, които доведоха до създаването на банковия съюз и единната нормативна уредба за всички банки в ЕС.

С предложението се укрепва финансовото законодателство на ЕС, прието през последното десетилетие, като в частност се намаляват рисковете във финансовия сектор и се осигурява надлежно управление на банковата несъстоятелност. Общата цел е чрез изграждане на по-стабилна банкова система да се насърчи устойчивото

финансиране на икономическата дейност в ЕС. Предложението е в пълно съответствие с основните цели на ЕС за насърчаване на финансовата стабилност, намаляване на финансовото участие на данъкоплатците при преструктуриране на банки и защита на доверието на вложителите. Тези цели допринасят за постигането на висока степен на конкурентоспособност и защита на потребителите.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

С предложението се изменя съществуващ регламент — РЕМП, по-специално по отношение на по-доброто прилагане на инструментите, които вече са налични в рамката за преструктуриране на банките, изясняването на условията за преструктуриране, улесняването на достъпа до защитни механизми в случай на банкова несъстоятелност и подобряването на яснотата и съгласуваността на правилата за финансиране. Като налага хармонизирани изисквания за прилагане на уредбата за УКЗД по отношение на държавите членки, участващи в ЕМП, предложението значително намалява риска от различаващи се национални правила в тези държави членки, които биха могли да нарушат конкуренцията на вътрешния пазар.

Следователно правното основание на предложението е същото като правното основание на първоначалния законодателен акт, а именно член 114 от ДФЕС. Тази разпоредба дава възможност да се приемат мерки за сближаване на национални разпоредби, насочени към създаването и функционирането на вътрешния пазар.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Правното основание попада в областта на вътрешния пазар, която се смята за област на споделена компетентност, както е определено в член 4 от ДФЕС. По-голямата част от разглежданите действия представляват актуализации и изменения на съществуващото законодателство на ЕС и като такива се отнасят до области, в които ЕС вече е упражнил своята компетентност и не възнамерява да преустанови упражняването на тази компетентност.

Като се има предвид, че целите на предложените мерки са насочени към допълване на вече съществуващото законодателство на ЕС, те могат да бъдат постигнати най-ефективно на равнището на ЕС, а не чрез различни национални инициативи. По-специално, обосновката за въвеждането на конкретен и хармонизиран режим на ЕС за преструктуриране за всички банки в ЕС беше изложена при създаването на нормативната уредба през 2014 г. Основните ѝ елементи следват международните насоки и приетите от Съвета за финансова стабилност след световната финансова криза от 2008 г. „Ключови характеристики на ефективните режими за преструктуриране на финансови институции“.

Принципът на субсидиарност е заложен в действащата нормативна уредба на преструктурирането. Нейните цели, а именно хармонизирането на правилата и процедурите за преструктуриране, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки. По-скоро — поради последиците, които несъстоятелността на дадена институция може да има за целия ЕС — те могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на ЕС чрез действия на ЕС.

Целта на действащата нормативна уредба на преструктурирането е била винаги да осигури общ набор от инструменти за ефективното и надлежно справяне с всяка банкова несъстоятелност, независимо от размера, модела на стопанска дейност или

местоположението на банката, когато това е необходимо за запазване на финансовата стабилност на ЕС, държавата членка или региона, където тя извършва дейност, и за защита на вложителите, без да се разчита на публични средства.

С предложението се изменят някои разпоредби на РЕМП, за да се подобри действащата уредба, особено що се отнася до прилагането ѝ по отношение на по-малките и средните банки, тъй като в противен случай тя може да не постигне целите си.

Рисковете за финансовата стабилност, доверието на вложителите или използването на публичните финанси в някоя държава членка могат да имат значително трансгранично въздействие и в крайна сметка могат да допринесат за фрагментиране на единния пазар. Липсата на действия на равнище ЕС за по-малко значимите банки и усещането за тяхното изключване от механизма за взаимна защита биха могли също така потенциално да повлияят негативно върху способността им да получат достъп до пазарите и да привличат вложители в сравнение със значимите банки. Освен това националните решения за справяне със случаите на банкова несъстоятелност биха задълбочили зависимостта между банките и държавния дълг и подкопали идеята зад банковия съюз — концептуалната промяна за спасяване чрез вътрешни източници вместо рекапитализация с външни средства.

Действията на равнище ЕС за реформиране на уредбата на преструктурирането нямат за цел определянето на стратегия, която да бъде прилагана при банкова несъстоятелност. Изборът между хармонизирана стратегия/инструмент за преструктуриране на равнище ЕС и национална стратегия за ликвидация ще остане по преценка на органа за преструктуриране въз основа на оценката на обществения интерес. Решението е съобразено с всеки конкретен случай на несъстоятелност и не се ръководи автоматично от съображения като размера на банката, географския обхват на нейните дейности и структурата на банковия сектор. Така на практика, в съответствие с принципа на субсидиарност, ЕС действа само когато общественият интерес го налага.

Следователно решението за преструктурирането на дадена банка е наложително да се взима винаги конкретно за даден случай, но е и важно да се запази възможността всяка банка да бъде преструктурирана, поради което органите за преструктуриране трябва да разполагат с подходящ инструментариум, който да ги насърчава да прибягват до преструктуриране на субект, за който са преценили, че има потенциално системен характер — както това вече е предвидено в РЕМП.

Съгласно реформираната уредба ликвидацията на по-малките или средните банки ще остане като евентуална възможност пред държавите членки. В тази връзка остават в сила националните режими за несъстоятелност (които не са хармонизирани), когато производството по несъстоятелност се счита за по-добра алтернатива на преструктурирането. По този начин се запазват действащите инструменти, включително тези, които не предполагат преструктуриране, като например: превантивни и предпазни мерки; инструменти за преструктуриране; алтернативни мерки в рамките на националните производства по несъстоятелност и изплащане на гарантираните депозити в случай на частична ликвидация.

Поради това изменението на РЕМП се счита за най-добрия вариант. С него се постига точният баланс между хармонизирането на правните норми и поддържането на национална гъвкавост, където това е необходимо. С измененията допълнително ще се насърчи съгласуваното прилагане на уредбата на преструктурирането и сближаването на практиките на надзорните органи и органите за преструктуриране, както и ще се гарантират еднакви условия на конкуренция в целия вътрешен пазар на банкови услуги. Това е особено важно в банковия сектор, където много институции извършват дейност

на целия вътрешен пазар на ЕС. Тези цели не могат да се постигнат с национални правни норми.

- **Пропорционалност**

Съгласно принципа на пропорционалност съдържанието и формата на действията на ЕС не трябва да надхвърлят необходимото за постигане на неговите цели в съответствие с общите цели на договорите.

Принципът на пропорционалност е неразделна част от оценката на въздействието, придружаваща предложението. Предложените изменения бяха оценени поотделно спрямо целта за пропорционалност. Бе оценена и липсата на пропорционалност на съществуващите разпоредби в няколко области, като бяха анализирани специфични варианти, насочени към намаляване на административната тежест и разходите за по-малките институции за привеждане в съответствие с нормативните изисквания, по-специално чрез премахване на задължението за определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ) за някои видове субекти.

При действащата уредба условията за достъп до механизмите за финансиране на преструктурирането не са достатъчно диференцирани в зависимост от стратегията за преструктуриране, размера и/или модела на стопанска дейност. Способността на банките да удовлетворяват условията за достъп до механизма за финансиране на преструктурирането зависи от наличните в счетоводните им баланси инструменти за споделяне на загуби към момента на намесата. Данните обаче сочат, че на определени пазари някои (по-малки и средни) банки срещат структурни трудности при заделянето на резерви за МИПЗ. Специфичната структура на задълженията, особено на тези от тях, които основно се финансират чрез депозити, би могла да наложи, като условие за достъп до механизма за финансиране на преструктурирането, рекапитализиране на някои депозити, което може да породи опасения за финансовата стабилност, а и за оперативната осъществимост на такава стъпка, като се имат предвид икономическите и социалните последици в някои държави членки. С предложените изменения (напр. ясни правила за съобразяване на МИПЗ със стратегиите за прехвърляне на преструктурирането, въвеждане на едностепенен подход за предимство на вложителите и осигуряване на възможност за допълване на средствата на СГД чрез достъп до механизма за финансиране на преструктурирането) ще се подобри достъпът до финансиране при преструктуриране. С тях също така ще се въведе по-диференциран подход за банките, които ще бъдат преструктурирани чрез стратегии за прехвърляне, като се даде възможност, когато е целесъобразно, депозитите да бъдат защитени при рекапитализация чрез вътрешни източници и се намери ефективно решение на проблема с финансиране на преструктурирането, без да се отслабват минималните условия (рекапитализация чрез вътрешни източници) за достъп до механизма за финансиране на преструктурирането.

- **Избор на инструмент**

Предлага се мерките да бъдат приложени, като Регламентът за ЕМП бъде изменена чрез регламент. Предложените мерки обхващат или доразвиват вече съществуващи разпоредби, заложени в тези правни инструменти.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки / проверки за пригодност на действащото законодателство**

Уредбата за УКЗД бе замислена с оглед предотвратяване и управление на несъстоятелността на институциите, независимо от техния размер или модел на стопанска дейност. Тя беше разработена с цел поддържане на финансовата стабилност, защита на вложителите, свеждане до минимум на използването на публична финансова подкрепа, ограничаване на моралния риск и подобряване на вътрешния пазар на финансови услуги. В оценката се стига до заключението, че като цяло уредбата за УКЗД следва да бъде подобрена в някои отношения, като например по-добра защита на парите на данъкоплатците.

По-специално оценката показва, че правната сигурност и предвидимостта при управлението на банкова несъстоятелност продължават да бъдат недостатъчни. Решението на публичните органи дали да прибегнат до преструктуриране или несъстоятелност може да се различава значително в отделните държави членки. Освен това защитните механизми, финансирани от сектора, невинаги са ефективни и продължават да съществуват различни условия за достъп до финансиране при преструктуриране и извън него. Това оказва влияние върху стимулите и създава възможности за арбитраж, когато се вземат решения кой инструмент за управление на кризи да се използва. И накрая, защитата на вложителите в редица области продължава да бъде неравномерна и несъгласувана в отделните държави членки.

- **Консултации със заинтересованите страни**

За да достигне до всички заинтересовани страни, Комисията проведе обширен обмен чрез различни инструменти за консултации с оглед по-добро разбиране на функционирането на нормативната уредба, както и на евентуалните възможности за подобрения.

През 2020 г. Комисията започна консултация относно комбинирана първоначална оценка на въздействието и пътна карта, целящи предоставяне на подробен анализ на действията, които трябва да бъдат предприети на равнище ЕС, и потенциалното въздействие на различните варианти на политиката върху икономиката, обществото и околната среда.

През 2021 г. Комисията започна две консултации: целева и обществена консултация за получаване на обратна информация от заинтересованите страни относно начина, по който е приложена уредбата за УКЗД, и мнения относно евентуалните ѝ изменения. Целевата консултация, включваща 39 общи и специфични технически въпроса, беше достъпна единствено на английски език от 26 януари до 20 април 2021 г. Обществената консултация се състоеше от 10 общи въпроса, преведени на всички езици на ЕС, като периодът за даване на обратна информация продължи от 25 февруари до 20 май 2021 г.

Освен това на 18 март 2021 г. Комисията беше домакин на конференция на високо равнище, в която участваха представители на всички заинтересовани страни. Значението на ефективната нормативна уредба бе потвърдено на конференцията, но бяха подчертани и съществуващите слабости.

В рамките на Експертната група по банково дело, плащания и застраховане служители на Комисията също така многократно се консултираха с държавите членки относно прилагането от страна на ЕС на уредбата за УКЗД и относно евентуалния преглед на ДВПБ/РЕМП и ДСГД. Успоредно с обсъжданията в експертната група, въпросите в

настоящото предложение бяха разгледани и на заседанията на подготвителните органи на Съвета, а именно работната група „Финансови услуги и банков съюз“ на Съвета и работната група на високо равнище относно ЕСЗД.

Освен това по време на подготвителната фаза на законодателството служители на Комисията проведоха и многобройни срещи (физически и виртуални) с представители на банковия сектор и с други заинтересовани страни.

Резултатите от всички горепосочени инициативи бяха използвани при подготовката на настоящото предложение и придружаващата го оценка на въздействието. Те предоставиха недвусмислен сигнал за необходимостта от актуализиране и допълване на действащите разпоредби с цел оптимизиране постигането на заложените нормативни цели. В приложение 2 към оценката на въздействието са представени обобщенията на тези консултации и на обществената конференция.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Комисията отправи покана до Европейския банков орган (ЕБО) за представяне на становища относно финансирането при несъстоятелност и преструктуриране. Комисията потърси целево техническо становище с цел: i) оценка на докладваните затруднения за някои по-малки и средни банки при емитирането на достатъчно финансови инструменти за покриване на загуби; ii) проучване на настоящите изисквания за достъп до наличните източници на финансиране по настоящата нормативна уредба; и iii) оценка на количественото въздействие на различните възможни варианти на политиката в областта на финансирането при преструктуриране и несъстоятелност и ефективността им за постигане на целите на политиката. ЕБО отговори през октомври 2021 г[17].

Комисията ползва и становището, предоставено през декември 2021 г. от платформата „Готови за бъдещето“. В него бе подчертана необходимостта уредбата за УКЗД да съответства по пропорционален начин на нуждите на всички банки, като се вземе предвид потенциалното въздействие върху доверието на вложителите и финансовата стабилност.

- **Оценка на въздействието[18]**

Предложението беше подложено на задълбочена оценка на въздействието, като бяха взети предвид обратната информация, получена от заинтересованите страни, и необходимостта от регулиране на различни взаимосвързани въпроси, обхващащи три различни правни текста.

В оценката на въздействието бяха разгледани редица варианти на политиката за справяне с проблемите, установени при разработването и прилагането на нормативната уредба за управление на кризи и застраховане на депозитите. Като се имат предвид силните връзки между инструментариума за управление на кризи и неговото финансиране, в оценката на въздействието бяха разгледани пакети от варианти на политика, които обединяват съответните проектни характеристики на уредбата за УКЗД, за да се гарантира всеобхватен и последователен подход. Някои предложени промени — свързани с мерките за ранна намеса, критериите при определянето дали дадена банка е проблемна или има вероятност да стане проблемна, както и

[17] ЕБО (22 октомври 2021 г.), *Покана за представяне на становище относно финансирането при преструктуриране и несъстоятелност*.

[18] Вж. препратките към SWD (2023)226 (резюме на оценката на въздействието) и SEC (2023)230 (положителното становище на Комитета за регулаторен контрол).

хармонизирането на някои характеристики на ДСГД — са еднакви във всички разглеждани пакети от варианти на политика.

Различните пакети са насочени главно върху анализа на спектъра от възможности за надеждно и ефективно разширяване на обхвата на преструктурирането според степента на амбициозност при подобряването на достъпа до финансиране. По-специално, вариантите на политика разглеждат възможността за улесняване на използването на средствата на СГД при преструктуриране, включително да служат като мостово финансиране, при спазване на критерия за най-ниски разходи, за да се подобри пропорционалността на достъпа до механизмите за финансиране на преструктурирането за банките, особено за по-малките и средните банки — обект на стратегии за прехвърляне с напускане на пазара. Освен това вариантите на политика проучват възможността за по-ефективно и ефикасно използване на средствата на СГД в рамките на хармонизиран критерий за най-ниски разходи за други мерки, освен изплащането на гарантираните депозити, като целта е да се подобри съвместимостта на критериите за органите за преструктуриране при избора на най-подходящия инструмент за управление на кризи. Отпускането на средства на СГД за мерки, различни от изплащането на гарантираните депозити, зависи от мястото на СГД в йерархията на вземанията. Поради това при вариантите на политика се разглеждат и различни сценарии за хармонизиране на предимството на вложителите.

С оглед на посоченото по-горе, в оценката на въздействието се разглеждат три възможни пакета от варианти на политика с различни по мащаб резултати. Целта на всеки пакет е установяване на уредба, обвързана със стимули, чрез насърчаване на по-последователното прилагане на инструменти за преструктуриране, повишаване на правната сигурност и предвидимост, осигуряване на еднакви условия на конкуренция и улесняване на достъпа до общи защитни механизми, като същевременно се запазват някои алтернативи извън преструктурирането в рамките на националните процедури по несъстоятелност. По начина си на структуриране обаче пакетите от варианти постигат тези цели в различна степен и тяхната политическа осъществимост се различава.

Предпочитаният вариант предвижда амбициозни подобрения във формулата на финансиране, като дава възможност за значително разширяване на обхвата на преструктурирането, така че да включва повече по-малки и средни банки, и за по-добро съгласуване на критериите за избора на най-добрия кризисен инструмент за тези институции. Счита се, че той е по-ефективен, ефикасен и съгласуван за постигането на целите на нормативната уредба в сравнение с други варианти, включително базовия сценарий, при който не се предприемат действия. По-специално премахването на свръхпредимството на СГД беше определено като най-ефективния способ за гарантиране, че средствата на СГД могат да бъдат използвани при преструктуриране. Свръхпредимството за вземанията на СГД е основната причина, поради която средствата на СГД почти никога не могат да бъдат използвани извън изплащането на гарантираните депозити при несъстоятелност, поради въздействието, което оказва върху критерия за най-ниски разходи, даващ предимство на изплащането. Беше установено обаче, че свръхпредимството в крайна сметка не позволява евентуалното попълване на финансовите средства на СГД и на банковия сектор, тъй като възпрепятства всяка намеса на СГД в преструктурирането, без да осигурява по-добра защита на гарантираните депозити. Поради това премахването на свръхпредимството на СГД е необходимо в отговор на настоящата оценка на критерия за най-ниски разходи, благоприятстващ изплащането, както и с оглед гарантиране на подходящо финансиране при преструктурирането, особено на по-малките и средните банки, при

прехвърляне на стопанска дейност и напускане на пазара на изпадналата в несъстоятелност банка.

Оценката на въздействието включваше и друг вариант, състоящ се от амбициозна реформа на уредбата за УКЗД, включително ЕСЗД, под формата на междинен хибриден модел, различен от предложението на Комисията от 2015 г. При този вариант се отчита значението на създаването на обща система за застраховане на депозитите за стабилността на нормативната уредба и завършването на банковия съюз; на този етап обаче той е оценен като политически неосъществим.

Предложението ще доведе до разходи за органите и някои банки в зависимост от обхвата на преструктурирането според индивидуалните оценки на обществения интерес и конкретните обстоятелства във всеки отделен случай. Използването на СГД и ФП/ЕФП би било икономически по-ефективно по отношение на използваните финансови средства, като може обаче да възникне необходимост от попълване на средствата чрез вноски от сектора. Като цяло разходите за органите за преструктуриране и банките обаче ще бъдат компенсирани от редица ползи: по-добра подготвеност на по-широк кръг от банки, по-ясни критерии за използване на съответните кризисни инструменти, по-рядко прибягване до парите на данъкоплатците и повишена финансова стабилност и доверие на вложителите — всичко това благодарение на по-ясни правила и достъп до финансирани от сектора защитни механизми. За потребителите и обществеността разходите следва да бъдат ограничени и недвусмислено компенсирани от ползата, която носят по-добрата защита на вложителите, финансовата стабилност и намаленото използване на парите на данъкоплатците.

След първоначално отрицателно становище Комитетът за регулаторен контрол одобри оценката на въздействието. В отговор на коментарите, направени от Комитета, оценката на въздействието беше разширена, за да включи допълнителни разяснения относно: i) естеството на проблемите, които прегледът има за цел да разреши, и общите предимства на преструктурирането в сравнение с производствата по несъстоятелност с оглед защитата на финансовата стабилност и доверието на вложителите и свеждане до минимум на прибягването до парите на данъкоплатците; ii) разяснения относно начина, по който реформата спазва принципа на субсидиарност; и iii) допълнителни подробности по други аспекти, като например съгласуваност с прегледа на правилата за държавна помощ, взаимодействието с предложението на Комисията от 2015 г. относно ЕСЗД, начина, по който становището на ЕБО е било взето предвид, или условията, при които СГД може да се намеси в преструктурирането.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Прегледът е насочен главно към цялостната структура и функциониране на нормативната уредба за управление на кризи и застраховане на депозитите, като се обръща специално внимание на по-малките и средните банки и на по-равнопоставеното третиране на вложителите. Очаква се предложената реформа да подобри ефективността на нормативната уредба и правната яснота.

Реформата няма технологично отражение и не засяга цифровизацията.

- **Основни права**

ЕС е поел ангажимент за спазване на високи стандарти за защита на основните права и е страна по множество конвенции за правата на човека. В този контекст предложението е съобразено с правата, посочени в основните конвенции на ООН за правата на човека и

Хартата на основните права на Европейския съюз, която представлява неразделна част от Договорите на ЕС и Европейската конвенция за правата на човека.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на ЕС.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване**

В предложението се предвижда държавите членки да транспонират измененията на ДВПБ в националното си законодателство в рамките на 18 месеца от влизането в сила на изменящата директива.

Предложението включва изисквания към ЕБО да издаде стандарти във връзка с определени разпоредби от нормативната уредба и да докладва на Комисията за ефективното ѝ прилагане, например във връзка с оценките на възможността за преструктуриране, извършвани от органите за преструктуриране, или подготовката за изпълнението на преструктурирането.

Законодателството ще бъде обект на оценка 5 години след крайния срок за неговото прилагане, за да се прецени ефективността и ефикасността му по отношение на постигането на неговите цели и да се прецени дали са необходими нови мерки или изменения.

6. ПОДРОБНО РАЗЯСНЕНИЕ НА КОНКРЕТНИТЕ РАЗПОРЕДБИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Мерки за ранна намеса и подготовка за преструктуриране

Член 13 се заменя с нов набор от членове (членове 13—13в), които отразяват разпоредбите на ДВПБ относно ранната намеса (членове 27—29 от ДВПБ), за да се предостави на ЕЦБ пряко приложимо правно основание за упражняването на тези правомощия. Както и в ДВПБ, се изяснява механизмът за поетапно ескалиране на различните видове мерки и се уточнява, че предварителното приемане на мерки за ранна намеса или изпълнението на условията за ранна намеса не са предпоставки за започване на подготовката за преструктуриране или за упражняване на съответните правомощия.

РЕМП вече включваше разпоредби относно сътрудничеството и обмена на информация между Съвета за преструктуриране и ЕЦБ или националните компетентни органи (НКО), когато финансовото състояние на дадена банка започне да се влошава. Тези разпоредби обаче трябваше да бъдат укрепени, за да се гарантира по-добро и по-ефективно сътрудничество. Новият член 13в се основава на предишния член 13 и разяснява допълнително сътрудничеството в периода преди преструктурирането, вида на информацията, която следва да се обменя, ситуациите, при които ЕЦБ или НКО трябва да обменят информация, и видът на механизмите, които Съветът за преструктуриране може да въведе при подготовка на преструктурирането.

Ранно предупреждение, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен

Член 13в съдържа задължението за ЕЦБ или НКО по отношение на по-малко значимите трансгранични групи, попадащи в пряката компетентност на Съвета за

преструктуриране, да уведомят Съвета за преструктуриране на достатъчно ранен етап веднага щом преценят, че съществува съществен риск дадена институция или субект да отговаря на условията, за да се счита, че са проблемни или има вероятност да станат проблемни съгласно посоченото в член 18, параграф 4. Това уведомление следва да включва причините за оценката на ЕЦБ/НКО, както и преглед на алтернативните решения, които могат в разумен срок да предотвратят неизпълнението на задълженията на съответната институция или субект.

Като отчита решаващата роля, която срокът на действието по преструктуриране играе по отношение на запазването във възможно най-голяма степен на равнищата на капитала, МИПЗ и ликвидността на институцията или субекта, и в по-общ план, за да се гарантира, че са налице необходимите условия, за да може Съветът за преструктуриране успешно да изпълни стратегията за преструктуриране, изготвена за всяка институция или субект, Съветът за преструктуриране е оправомощен да оцени, в тясно сътрудничество с ЕЦБ/НКО, какво счита за разумен срок за търсене на решения от частен или административен характер, които са в състояние да предотвратят неизпълнението на задълженията. През този период на ранно предупреждение ЕЦБ/НКО следва да продължат да упражняват своите правомощия, като същевременно поддържат връзка със Съвета за преструктуриране в съответствие с член 13в. ЕЦБ/НКО и Съветът за преструктуриране следва в тясно сътрудничество да следят развитието на положението на институцията или субекта и прилагането на алтернативни мерки. В тази връзка Съветът за преструктуриране и ЕЦБ/НКО следва да провеждат редовни заседания, чиято честота се определя от Съвета за преструктуриране.

Ако в рамките на този срок не бъде открита или приложена подходяща алтернативна мярка, която би предотвратила неизпълнението на задълженията, ЕЦБ/НКО следва да прецени дали институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни. Когато ЕЦБ/НКО стигне до заключението, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни, те следва официално да съобщят това на Съвета за преструктуриране, следвайки предвидената в член 18, параграф 1 процедура. Съветът за преструктуриране може също така сам да направи тази оценка в съответствие със съществуващите правила в член 18, параграф 1, втора алинея. След това Съветът за преструктуриране следва да определи дали са изпълнени условията за преструктуриране. Когато оценката на обществения интерес налага преструктуриране на институцията или субекта, Съветът за преструктуриране следва да приеме схема за преструктуриране. Това е съгласувано с неотдавнашната съдебна практика на Съда на ЕС по дело в рамките на банковия съюз, съгласно която оценката на ЕЦБ е подготвителна мярка, целяща да позволи на Съвета за преструктуриране да вземе решение относно преструктурирането на съответната банка. Освен това Съдът посочва, че Съветът за преструктуриране има изключителното правомощие да оценява условията, необходими за прилагането на действие по преструктуриране, ако Комисията одобри схемата за преструктуриране и съответно Съветът на ЕС не представи възражения[19].

Оценка на обществения интерес (ООИ)

Уредбата за УКЗД бе замислена с оглед предотвратяване и управление на несъстоятелността на институциите, независимо от техния размер, същевременно

[19] Определение от 6 май 2019 г., ABLV Bank/ЕЦБ, T-281/18, EU:T:2019:296, точки 34—36 и Решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank/ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, точки 62—71.

защитавайки вложителите и данъкоплатците. Когато се приема, че дадена банка е проблемна или има вероятност да стане проблемна, и е налице обществен интерес от нейното преструктуриране, органите за преструктуриране се намесват, като използват инструментите и правомощията, предоставени с ДВПБ/РЕМП, при отсъствие на решение с частни средства. При отсъствие на обществен интерес за преструктуриране несъстоятелността на банката следва да бъде преодоляна чрез обичайните национални производства по ликвидация, провеждани от националните органи, евентуално финансирани от СГД или други източници, в зависимост от случая.

По същество при оценката на обществения интерес (ООИ) се съпоставя преструктурирането с несъстоятелността, като по-специално се оценява как се постигат целите на преструктурирането при всеки сценарий. Целите на преструктурирането, въз основа на които се прави оценката, включват: i) въздействието върху финансовата стабилност (при широкомащабна криза резултатите от ООИ може да се различават от тези при несъстоятелност на субект, който не е системно значим); ii) оценката на въздействието върху критичните функции на банката; и iii) необходимостта от ограничаване на използването на извънредна публична финансова подкрепа. Съгласно настоящата рамка преструктурирането може да бъде предпочетено само когато целите на преструктурирането не може да бъдат постигнати в същата степен при производство по несъстоятелност.

РЕМП оставя свобода на преценка на Съвета за преструктуриране при извършването на ООИ, което води до различно прилагане и тълкуване, които невинаги отразяват изцяло логиката и намерението на законодателството. В някои случаи ООИ бе прилагана по-скоро ограничително в банковия съюз.

За да се сведат до минимум различията и да се разшири прилагането на ООИ, т.е. да се разшири обхватът на преструктурирането, предложението включва следните законодателни изменения:

Изменения на целите на преструктурирането

При целта на преструктурирането, изискваща свеждане до минимум на зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа, не се прави разграничение между използването на средства от националния бюджет и използването на финансирани от сектора защитни механизми (ЕФП или СГД). Поради това тази цел на преструктурирането се изменя, за да се включи конкретно позоваване на подкрепата, предоставяна от бюджета на дадена държава членка, като се посочва, че използването на финансирани от сектора защитни механизми следва да бъде предпочитано пред финансиране с пари на данъкоплатците (член 14, параграф 2, буква в). Това се допълва от промяна в процедурните правила относно ООИ, като от Съвета за преструктуриране се изисква да разгледа и сравни цялата извънредна публична финансова подкрепа, която може основателно да се очаква да бъде предоставена на институцията в режим на преструктуриране, с тази в съпоставителния сценарий при несъстоятелност. Ако при съпоставителния сценарий при несъстоятелност се очаква помощ за ликвидация, това следва да доведе до положителен резултат от ООИ (член 18, параграф 5, втора алинея).

Целта на преструктурирането, свързана със защитата на вложителите, се изменя, за да се поясни, че преструктурирането следва да има за цел защитата на вложителите, като същевременно се сведат до минимум загубите за схемите за гарантиране на депозитите. Това означава, че преструктурирането следва да бъде предпочетено, ако разходите за СГД при несъстоятелност ще бъдат по-високи.

Процедурни промени на сравнението между преструктурирането и националните производства по несъстоятелност

Съгласно действащия РЕМП се очаква Съветът за преструктуриране да предпочете производство по несъстоятелност, освен когато целите на преструктурирането ще бъдат по-добре постигнати чрез преструктуриране. Настоящият текст на член 18, параграф 5 предвижда, че преструктурирането се избира само когато целите на преструктурирането не може да бъдат постигнати в същата степен чрез ликвидация на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност. За да може преструктурирането да бъде по-често използвано, член 18, параграф 5 се изменя, за да се поясни, че националните производства по несъстоятелност следва да бъдат предпочитана стратегия само когато с тях се постигат по-добре, отколкото при преструктурирането, целите на нормативната уредба (а не в същата степен). Като запазва процедурата по несъстоятелност като вариант по подразбиране, изменението води до увеличаване на тежестта на доказване за органите за преструктуриране, че преструктурирането не е в обществен интерес. Въпреки това решението за извършване на ООИ ще може да се взима за всеки отделен случай по усмотрение на органа за преструктуриране.

Използване на СГД при преструктуриране

Съгласно настоящата рамка решението относно използването на средствата на СГД за финансиране на преструктурирането се взема от Съвета за преструктуриране след консултация със СГД, като размерът на вноската на СГД се определя въз основа на оценката на загубите, които биха претърпели вложителите, чиито депозити са гарантирани, при липсата на защита от загуби. За да се гарантира, че по-широките възможности и строгите условия за използване на националните ресурси на СГД за финансиране на стратегиите за прехвърляне при преструктуриране съгласно изменения член 109 от ДВПБ се прилагат последователно и в банковия съюз, член 79 от РЕМП се изменя, за да се уточни, че СГД, с която е свързана кредитната институция, следва да се използва за целите и при условията, предвидени в член 109 от ДВПБ. Освен това се заличават член 79, параграф 5, втора и трета алинея от РЕМП, които отразяват условията по настоящия член 109, параграф 5, втора и трета алинея от ДВПБ.

Като се има предвид, че в рамките на банковия съюз решенията за преструктуриране се вземат от Съвета за преструктуриране, докато финансирането може да бъде осигурено с национални ресурси от СГД, позоваването на член 109 от ДВПБ в член 79, първа алинея от РЕМП също така гарантира, че засилената роля на СГД съгласно ДВПБ следва да бъде отразена в процеса на вземане на решения за банките, попадащи в обхвата на правомощията на Съвета за преструктуриране. По-специално, изчисляването на разходите за изплащане на гарантираните суми на вложителите с цел ограничаване на размера на вноската на СГД за преструктуриране остава на национално равнище под отговорността на СГД въз основа на критерия за най-ниски разходи. Съветът за преструктуриране следва да определи размера на вноската, която трябва да бъде предоставена от СГД, едва след като се е консултирал със СГД относно резултатите от това изчисление и тези резултати следва да бъдат обвързващи за него. Поради това Съветът за преструктуриране следва да не може да определя вноска на СГД по дадена операция, която надхвърля разходите за изплащане на гарантираните суми на вложителите, изчислени от СГД в съответствие с правилата на ДСГД (при спазване на критерия за най-ниски разходи), нито по-висока от необходимата за постигане на условието за достъп до механизма за финансиране на преструктурирането (8 % общи задължения и капиталово изискване).

Условия за предоставяне на извънредна публична финансова подкрепа

За да се гарантира, че публичните средства под формата на извънредна публична финансова подкрепа не се използват за подкрепа на институции или субекти, които не са финансово жизнеспособни, е необходимо да се предвидят строги условия за това кога и под каква форма може да бъде предоставена такава подкрепа. Съществуващите правила предвиждат определени ограничения, но не са достатъчно точни. Предоставянето на извънредна публична финансова подкрепа извън преструктурирането следва да бъде ограничено до случаи на превантивна рекапитализация, превантивни мерки на СГД, насочени към запазване на финансовата стабилност и дългосрочната жизнеспособност на кредитните институции, мерки, предприети от СГД за запазване на достъпа на вложителите до техните средства, и други форми на подкрепа, предоставени в контекста на производства по ликвидация. Предоставянето на извънредна публична финансова подкрепа в други ситуации извън преструктурирането не следва да бъде разрешено и следва да доведе до констатацията, че приемащата институция или субект са проблемни или че има вероятност да станат такива.

Превантивна рекапитализация

Особено внимание трябва да се обърне на извънредната публична финансова подкрепа, предоставена под формата на превантивна рекапитализация. Необходимо е да се определят по-ясно допустимите форми на превантивна мерки, предвидени извън преструктурирането и насочени към рекапитализация на съответния субект. Предоставените мерки следва да бъдат с временен характер, тъй като се предполага, че те са насочени към справяне с неблагоприятните последици от външни сътресения и не се използват за компенсиране на присъщи слабости, свързани например с остарял модел на стопанска дейност. Използването на безсрочни инструменти, като базовия собствен капитал от първи ред, следва да стане изключение и да бъде възможно само ако капиталови инструменти под друга форма не биха били подходящи. Такава промяна е необходима, за да се гарантира, че подкрепата остава временна по своя характер. Необходими са и по-строги и по-ясни изисквания за предварително определяне на продължителността и стратегията за действие на предпазните мерки. Получаващият подкрепа субект следва да бъде платежоспособен към момента на прилагане на мерките, т.е. според оценката на компетентния орган не нарушава и е малко вероятно да наруши приложимите капиталови изисквания през следващите 12 месеца. Ако условията, при които се предоставя подкрепата, не са спазени, субектът, който получава подкрепата, следва да се счита за проблемен или че има вероятност да стане проблемен.

Изменения, отнасящи се до минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ)

МИПЗ за стратегии за прехвърляне

Както вече е предвидено в настоящата нормативна уредба, равнището на МИПЗ следва да отразява предпочитаната стратегия за преструктуриране. Съществуващата разпоредба на член 12г е насочена към калибрирането на МИПЗ за стратегиите за споделяне на загуби (изискване за поемане на загуби и размер на рекапитализацията, с подробни правила за тяхното коригиране, и изисквания за подчиненост, насочени предимно към гарантиране на спазването на изискването за 8 % от общите задължения, включително собствения капитал). Макар да допуска възможността за използване на други инструменти за преструктуриране, освен споделянето на загуби, настоящата ДВПБ не урежда подробно калибрирането на МИПЗ за стратегиите за прехвърляне. На

практика това води до правна несигурност и различаващи се методологии, прилагани от органите за преструктуриране при определянето на МИПЗ за такива стратегии.

Поради това е необходимо да се осигури по-ясно правно основание за разграничаване на калибрирането на МИПЗ за стратегиите за прехвърляне от това за споделянето на загуби, включително с цел пропорционалност и последователно прилагане. В тази връзка се добавя нов член 12га, в който се определят принципите, които следва да бъдат взети предвид от ЕСП при калибрирането на МИПЗ за стратегиите за прехвърляне — размер, модел на стопанска дейност, рисков профил, анализ на прехвърляемостта, възможност за пазарна реализация, дали стратегията е за прехвърляне на активи или сделка с акции, в допълнение използване на дружество за управление на активите, които не могат да бъдат прехвърлени, и сумата, с която се очаква СГД да участва във финансирането на предпочитаната стратегия при преструктуриране.

Измененията укрепват принципа, че МИПЗ следва да остане първата и основна защитна линия за всички банки, включително за тези, които ще бъдат обект на стратегия за прехвърляне и напускане на пазара, за да се гарантира, че загубите се поемат във възможно най-голяма степен от акционерите и кредиторите.

Оценка на комбинираното изискване за буфер в случай на забрана на определени разпределения

За да се преодолее съществуващият пропуск в правната яснота на настоящата рамка по отношение на правомощието за забрана на определени разпределения в случай на неизпълнение от страна на субект на комбинираното изискване за буфер в допълнение към неговото МИПЗ, по-специално когато за субекта не се прилага комбинираното изискване за буфер (съгласно член 104а от Директива 2013/36/ЕС) на същата основа като неговото МИПЗ, в член 10а се добавя нов параграф 7, за да се поясни, че правомощието за забрана на определени разпределения следва да се прилага въз основа на оценката на комбинираното изискване за буфер, произтичащо от делегирания акт по член 45в, параграф 4, в който се определя методологията, съгласно която органите за преструктуриране оценяват комбинираното изискване за буфер при такива обстоятелства.

Минимално изключение от някои МИПЗ

Съгласно съществуващите правила за МИПЗ в РЕМП структурно подчинените задължения, посочени в член 72б, параграф 2, буква г), подточка iii) от РКИ, са обхванати от определението за „подчинени приемливи инструменти“, използвано в член 12в от РЕМП. Задълженията, които могат да бъдат приемливи в РКИ съгласно минималното изключение в член 72б, параграф 4 от РКИ, обаче не се приемат за „подчинени приемливи инструменти“ съгласно РЕМП, тъй като член 72б, параграф 4 от РКИ е изрично изключен от определението в член 3, параграф 1, точка 49б от РЕМП.

За да се отстрани това несъответствие и според подхода, следван в ДВПБ, към член 12в се добавя нов параграф 10, който дава възможност ЕСП да позволи на субектите за преструктуриране да спазват изискванията за подчиненост на МИПЗ, като използват първостепенни задължения, когато са изпълнени условията по член 72б, параграф 4 от РКИ.

За да се осигури съответствие с рамката за ОКПЗ, изискването за подчиненост на МИПЗ по отношение на субектите за преструктуриране, които се ползват от минималното изключение, не може да бъде намалено до размер, равен на 3,5 % от ОРЕ за ОКПЗ съгласно член 12в, параграф 4, първа алинея, второ изречение от ДВПБ.

Вноски и неотменими ангажименти за плащане

С оглед приключването на първоначалния период на натрупване на средства във Фонда и произтичащото от това намаляване на размера на редовните предварителни вноски се внасят технически изменения в членове 69 и 71, за да се прекъсне връзката между максималния размер на последващите вноски, който може да бъде набран, и размера на редовните предварителни вноски, като така ще се избегне непропорционално ниският таван на последващите вноски и се дава възможност за отлагане на събирането на редовните предварителни вноски, в случай че разходите за годишно събиране не съответстват на сумата, която трябва да бъде събрана. Третирането на неотменимите ангажименти за плащане също е изяснено в член 70 както по отношение на използването им при преструктуриране, така и по отношение на процедурата, която трябва да се следва, в случай че институциите или субектите вече не са задължени да плащат вноски.

Освен това, за да се осигури по-голяма прозрачност и сигурност по отношение на дела на неотменимите ангажименти за плащане в общия размер на предварителните вноски, които трябва да бъдат набрани, се пояснява, че Съветът за преструктуриране следва да определи този дял на годишна основа при спазване на приложимите ограничения.

Други разпоредби

Изменения в планирането на преструктурирането

От Съвета за преструктуриране се изисква да определи мерките, които да бъдат предприети по отношение на субектите от групата при изготвянето на планове за преструктуриране на групата. При дъщерните предприятия, които не са субекти за преструктуриране, интензивността и конкретните аспекти на тези усилия варират в зависимост от техния размер и рисков профил, наличието на критични функции и стратегията за преструктуриране на групата. Ето защо РЕМП се изменя, като се въвежда нова алинея в член 8, параграф 10, която ще позволи на органите за преструктуриране да следват опростен подход, когато това е целесъобразно при изпълнението на тази задача.

Поясняване на член 27, параграф 9

Настоящите разпоредби на член 27, параграфи 9 и 10 са неясни по отношение на условието и последователността на използване на ЕФП и алтернативните източници на финансиране след предоставянето на първоначално финансиране в размер до 5 % от общите задължения, включително собствен капитал и след като всички необезпечени непривилегировани задължения, които не са отговарящи на условията депозити, са били напълно обезценени или преобразувани. Поради това параграфи 9 и 10 от член 27 се изменят, за да се осигури правна яснота и допълнителна гъвкавост при използване на ЕФП, в размер над 5 % от общите задължения, включително собствен капитал.

Управление на Съвета за преструктуриране

С цел да се осигури приемственост и натрупване на институционален експертен опит, в член 56 се внасят изменения, за да се даде възможност за повторен мандат на председателя, заместник-председателя и постоянните членове на Съвета. При разработването на процедурата за подновяване на мандата на председателя, заместник-председателя и членовете на Съвета за преструктуриране е взета предвид процедурата, приложима за подновяването на мандата на председателите на ЕНО.

В членове 43, 53 и 55 се правят други изменения, за да се предостави право на глас на заместник-председателя, което да бъде отразено в целия РЕМП. Заместник-председателят може да замести председателя в негово отсъствие или когато е обективно възпрепятстван, като при назначаването и на двамата се следва еднаква процедура. Поради това не се счита за оправдано заместник-председателят да бъде третиран по-различно от другите членове на Съвета за преструктуриране.

Поредност на вземанията на ЕФП

В член 22, параграф 6 се предвижда, че Съветът за преструктуриране следва да може да си възстанови като привилегирован кредитор всички разумни разходи, направени правомерно във връзка с използването на инструменти или правомощия за преструктуриране, от институцията в режим на преструктуриране. В РЕМП обаче не е посочен относителният ред на вземанията на Съвета за преструктуриране спрямо други привилегировани кредитори. Също така не бе пояснено как тази разпоредба може да бъде приведена в действие, като се има предвид, че редът на вземанията при несъстоятелност е определен изключително в националните закони, уреждащи обичайното производство по несъстоятелност (дори ако този ред е частично хармонизиран в ЕС). С новия параграф 6, добавен към член 76, се пояснява, че редът на тези вземания на Съвета за преструктуриране следва във всяка участваща държава членка да бъде същия както на вземанията на националните фондове за преструктуриране съгласно новия член 108, параграф 9 от ДВПБ (чийто ред следва да бъде по-висок от този на вземанията на вложителите и на СГД).

Освен това ЕФП може да се използва и при преструктурирането за посочените в член 76, параграф 1 цели. До момента в РЕМП не е уточнено дали това използване поражда вземане в полза на Съвета за преструктуриране и, ако това е така, какъв ще е редът му при несъстоятелност. В член 76 се добавя нов параграф 5, в който се посочва, че когато дейността на институцията в режим на преструктуриране е прехвърлена частично към мостова институция или частен купувач с подкрепата на ЕФП, Съветът за преструктуриране следва да може да предяви вземане срещу остатъчната част от субекта. Наличието на такова вземане следва да се оценява за всеки отделен случай в зависимост от стратегията за преструктуриране и начина, по който ЕФП е бил конкретно използван, но следва да бъде свързано с използването на ЕФП за поемане на

загуби вместо кредитори, например когато ЕФП се използва за гарантиране на активи и пасиви, прехвърлени на приемател, или за покриване на разликата между прехвърлените активи и пасиви. Когато вместо обезценяването и преобразуването на задълженията на някои кредитори се използва ЕФП за подпомагане на прилагането на инструмента за споделяне на загуби като основна стратегия за преструктуриране (член 27, параграф 1, буква а), това не следва да поражда вземане срещу институцията в режим на преструктуриране, тъй като би обезсмислило вноската в ЕФП. Обезщетенията, изплатени поради нарушаване на принципа за справедливо третиране на кредиторите, също не следва да пораждат иск в полза на Съвета за преструктуриране.

Разпределяне на отговорностите

С член 7 се установява разделение на задачите, при което Съветът за преструктуриране носи пряка отговорност за субектите под пряката отговорност на ЕЦБ, за трансграничните по-малко значими институции и за субектите, за които — по инициатива на Съвета за преструктуриране, на национален компетентен орган или на държава членка — е взето решение, че Съветът за преструктуриране ще упражнява пряка отговорност. Националните органи за преструктуриране (НОП) ще запазят основната отговорност за всички останали субекти. Въпреки че в член 7 изрично се посочва това разделение на задачите, формулировката по членовете на регламента, в които се разглеждат съответните специфични отговорности, като планиране на преструктурирането, оценка на възможността за преструктуриране, оценка на опростените задължения, определяне на МИПЗ или приемане на схеми за преструктуриране, се отнася само до Съвета за преструктуриране и следователно не става напълно ясно, че НОП носят отговорността за посочените задачи по отношение на субекти, попадащи в обхвата на тяхната компетентност. Това се пояснява в член 7.

По подобен начин в РЕМП е предвидено правомощието на Съвета за преструктуриране да забранява определени разпределения, когато даден субект, попадащ в обхвата на неговата компетентност, не изпълнява комбинираното изискване за буфер в допълнение към неговото МИПЗ, но не е уточнена точната процедура, уреждаща упражняването на това правомощие. Сега в член 10а, параграф 1 се пояснява, че Съветът за преструктуриране може да даде указания на съответния НОП да упражни това правомощие.

Установени са и редица случаи, в които на НОП са предоставени правомощия съгласно ДВПБ, но тъй като това не е посочено в РЕМП, условията за тяхното прилагане по отношение на субекти, попадащи в пряката компетентност на Съвета за преструктуриране, са неясни. За да се реши този въпрос, в член 12 се пояснява, че за субектите, попадащи в обхвата на неговата пряка компетентност, Съветът за преструктуриране отговаря за предоставянето на разрешение за упражняване на кол опция или на опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване на инструменти на приемливите задължения съгласно член 78а от Регламент (ЕС) № 575/2013. Член 8 също така се изменя, за да се поясни, че Съветът за преструктуриране може, когато счете за необходимо, да даде указания на НОП да изискват от дадена институция или субект да поддържа подробна документация за финансовите договори, по които институцията е страна. В член 18, параграф 11 се пояснява допълнително, че Съветът за преструктуриране може да даде указания на НОП да упражнят правомощието си за спиране на изпълнението на някои финансови задължения, след като бъде установено, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни съгласно член 33а от Директива 2014/59/ЕС.

С измененията на член 18 също така се изяснява разпределението на задачите между ЕЦБ и националните компетентни органи, когато се преценява дали институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни. В някои случаи, по-специално по отношение на по-малко значими трансгранични групи, по-малко значими институции и субекти, получаващи помощ от ЕФП, и конкретни по-малко значими институции и субекти, за които по инициатива на Съвета за преструктуриране, на национален компетентен орган или на държава членка е взето решение, че Съветът за преструктуриране ще упражнява пряка отговорност, въпреки че схемата за преструктуриране се приема от Съвета за преструктуриране, надзорът върху институцията или субекта, а следователно и преценката дали дадена институция или субект са проблемни или има вероятност да станат проблемни, попада сред

отговорностите на националния компетентен орган. Следователно се уточнява, че оценката на това дали дадена институция или субект са проблемни или има вероятност да станат проблемни, се извършва от ЕЦБ за значимите институции и от съответния национален компетентен орган за по-малко значимите институции и субекти, за които схемата за преструктуриране се приема от Съвета за преструктуриране.

И накрая, за да се отрази създаването на Единния механизъм за преструктуриране, в член 31 се посочва, че НОП следва да се консултират със Съвета за преструктуриране, преди да предприемат действия в съответствие с член 86 от ДВПБ, в който се предвижда, че обичайното производство по несъстоятелност по отношение на институции и субекти, попадащи в обхвата на ДВПБ, се започва само по инициатива на органа за преструктуриране и че решение за поставяне на дадена институция или субект в обичайно производство по несъстоятелност се взема само със съгласието на органа за преструктуриране.

Обмен на информация

Направени са редица изменения, за да се улесни достъпът на Съвета за преструктуриране до информация. Членове 30 и 34 се изменят, за да се поясни, че информацията, която Съветът за преструктуриране може да поиска от ЕЦБ, обхваща не само информацията, с която ЕЦБ разполага в качеството си на надзорен орган, но и информацията, събрана в рамките на функцията ѝ на централна банка. Съгласно член 8, параграф 4а от Регламент (ЕО) № 2533/98 на Съвета[20] ЕСП следва да осигурява физическата и логическата защита на поверителната статистическа информация и следва да иска разрешение от ЕЦБ за по-нататъшното ѝ предаване, което може да е необходимо за изпълнението на задачите на Съвета за преструктуриране.

Въвежда се нов член 30а, който позволява на ЕСП да получава информация, която се съхранява от централизираните автоматизирани механизми, създадени с член 32а от Директива (ЕС) 2015/849[21] и която може да се окаже от значение при извършването на оценката на обществения интерес. ЕСП може да изисква единствено информация относно броя на клиентите, за които субектът е единственият или основният банков партньор. ЕСП следва да получава тази информация чрез органите или публичните субекти, управляващи централизираните автоматизирани механизми, като от нея са премахнати личните данни, които не са от значение за изпълнението на задачите на ЕСП.

Добавят се и изменения, за да се включат ЕССР, ЕНО и СГД в обхвата на задължението за сътрудничество и споделяне на информация със Съвета за преструктуриране, включително възможността за сключване на меморандуми за разбирателство относно обмена на информация със Съвета за преструктуриране.

Освен това член 34 се изменя, за да може Съветът за преструктуриране да уточни процедурата и формата, под която информацията да бъде споделяна, както и изрично да се посочи ЕМС като един от субектите, с които може да се осъществява сътрудничество и обмен на информация.

И накрая, член 74 се изменя, за да се осигури възможност за ранно предупреждение от Съвета за преструктуриране към ЕЦБ и Комисията, когато се предвижда евентуална необходимост от използване на фискалния предпазен механизъм, за да се позволи неговото своевременно задействане.

Оповестяване

Правилата на РЕМП относно защитата на специфичната за институцията поверителна информация са доста строги и в бъдеще биха могли да възпрепятстват усилията за постигане на по-голяма прозрачност по отношение на банковия сектор. За да се реши този проблем, член 88 се изменя, така че Съветът за преструктуриране да може да оповестява информацията, която не се събира пряко от институциите и субектите в рамките на неговите правомощия, а е резултат от негови собствени анализи, оценки и решения, когато това оповестяване не би засегнало защитата на обществения интерес

---

[20] Регламент (ЕО) № 2533/98 на Съвета от 23 ноември 1998 г. относно събирането на статистическа информация от Европейската централна банка (ОВ L 318, 27.11.1998 г., стр. 8).

[21] Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

по отношение на финансовата, паричната или икономическата политика и когато по-висш обществен интерес диктува оповестяването.

2023/0111 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на мерките за ранна намеса, условията за преструктуриране и финансирането на действията по преструктуриране

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка[22],

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[23],

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

(1) Съюзната уредба на преструктурирането за кредитни институции и инвестиционни посредници („институции“) беше създадена след световната финансова криза от 2008—2009 г. и одобрените на международно равнище „Ключови характеристики на ефективните режими за преструктуриране на финансови институции“[24] на Съвета за финансова стабилност. Съюзната уредба на преструктурирането се състои от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[25] и Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета[26]. И двата законодателни акта се прилагат за институциите, установени в Съюза, както и за всеки друг субект, който попада в

---

22 ОВ C […], […] г., стр. […].

23 ОВ C […], […] г., стр. […].

24 Съвет за финансова стабилност, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions, 15 октомври 2014 г.

25 Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

26 Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

обхвата на директивата или регламента („субекти“). Целта на нормативната уредба на Съюза е да подготви надлежна процедура при неизпълнение на задълженията от страна на институции и субекти, при която се запазват техните критични функции, избягват се заплахите за финансовата стабилност и същевременно се защитават вложителите и публичните средства. Освен това съюзната уредба на преструктурирането има за цел да насърчи развитието на вътрешния пазар на банкови услуги чрез създаване на хармонизиран режим за координирано справяне с трансгранични кризи и чрез избягване на проблеми, свързани с равнопоставените условия на конкуренция.

(2) Няколко години след като започна да се прилага, действащата понастоящем съюзна уредба на преструктурирането не постигна желаните резултати по отношение на някои от тези цели. По-специално, въпреки че институциите и субектите са постигнали значителен напредък по отношение на възможността за преструктуриране и за целта са отделили значителни ресурси, по-специално чрез изграждане на капацитет за поемане на загуби и рекапитализация и усъвършенстване на механизмите за финансиране на преструктурирането, съюзната уредба на преструктурирането рядко се използва. Вместо това, при несъстоятелност на някои по-малки и средни институции и субекти бяха прилагани предимно нехармонизирани национални мерки. Вместо механизмите за финансиране на преструктурирането се използват парите на данъкоплатците. Тази ситуация вероятно се дължи на неподходящи ориентировъчни критерии. Тези неподходящи критерии се наблюдават при взаимодействието на съюзната уредба на преструктурирането с националните правни норми, при което широката свобода на преценка във връзка с обществения интерес невинаги отразява заложеното в съюзната уредба на преструктурирането намерение. В същото време недостатъчно широкото използване на съюзната уредба на преструктурирането се дължи и на опасенията, че при осигуряването, в рамките на този процес, на достъп на финансиращите се чрез депозити институции до външно финансиране, в частност при отсъствието на други вътрешни ресурси за удовлетворяване на задълженията, техните вложители ще понесат загуби. Още един факт – по-неблагоприятните условия за достъп до финансиране при режима на преструктуриране отколкото извън него, също ограничава прилагането на съюзната уредба на преструктурирането в полза на други решения, които често налагат прибягване до парите на данъкоплатците вместо до собствените ресурси на дадената институция или субект или до финансиран от сектора защитен механизъм. Това положение от своя страна поражда рискове от фрагментиране, от неоптимално управление на неизпълнението на задълженията на институциите и субектите, по-специално при по-малките и средните институции и субекти, както и алтернативни разходи поради неизползваните финансови ресурси. Следователно е необходимо да се осигури, при това винаги, когато е в услуга на обществения интерес, по-ефективно и последователно прилагане на съюзната уредба на преструктурирането, включително по отношение на по-малките и средните институции, които се финансират предимно чрез депозити и нямат достатъчно други вътрешни ресурси за покриване на задълженията.

(3) Съгласно член 4 от Регламент (ЕС) № 806/2014 държавите членки, които са установили тясно сътрудничество между Европейската централна банка (ЕЦБ) и съответните национални компетентни органи, се считат за участващи държави членки за целите на посочения регламент. Регламент (ЕС) № 806/2014 обаче не съдържа никакви подробности относно процеса на подготовка за започване на

тясно сътрудничество по задачи, свързани с преструктурирането. Поради това е уместно тези подробности да бъдат уточнени.

(4) При дъщерните предприятия – институции и субекти, които не са определени като субекти за преструктуриране, интензивността и конкретните аспекти на необходимите усилия по планиране на преструктурирането варират в зависимост от техния размер и рисков профил, наличието на критични функции и стратегията за преструктуриране на групата. Поради това, при определянето на мерките по отношение на такива дъщерни предприятия, Единният съвет за преструктуриране („Съветът за преструктуриране“) следва да може да взима предвид тези фактори и по целесъобразност да следва опростен подход.

(5) Крайният резултат от ликвидацията съгласно националното право на институциите и субектите, за които Съветът за преструктуриране е установил, че са проблемни или има вероятност да станат проблемни, и е достигнал до заключението, че преструктурирането им не е в услуга на обществения интерес, е напускане на пазара. Това означава, че не е необходим план за действие в случай на неизпълнение на задълженията, независимо дали компетентният орган вече е отнел лиценза на съответната институция или субект. Същото се отнася и за институциите, които при преструктурирането остават след прехвърлянето на активите, правата и задълженията в рамките на стратегията за прехвърляне. Поради това е целесъобразно да се уточни, че в тези ситуации не се изисква приемането на планове за преструктуриране.

(6) Понастоящем Съветът за преструктуриране може да забрани определени разпределения, когато дадена институция или субект не изпълнява комбинираното изискване за буфер, разглеждано в допълнение към минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ). За да се гарантира правна сигурност и привеждане в съответствие със съществуващите процедури за изпълнение на решенията, взети от Съвета за преструктуриране, е необходимо обаче да се уточнят по-ясно ролите на органите, участващи в процеса на забрана на разпределенията. Поради това е целесъобразно да се предвиди, че Съветът за преструктуриране следва да отправи указание за забрана на такова разпределение до националния орган за преструктуриране, който следва да изпълни решението на Съвета за преструктуриране. Освен това в определени ситуации от институцията или субекта може да се изисква да спазва МИПЗ, определени на основа, различна от изискваната от тази институция или субект с оглед на комбинираното изискване за буфер. Това създава за Съвета за преструктуриране неяснота по отношение на условията за упражняване на правомощията във връзка с МИПЗ, а именно за забрана на разпределенията и за изчисляване на максималната сума за разпределяне. Поради това следва да се предвиди, че в тези случаи Съветът за преструктуриране следва да даде указания на органите за преструктуриране да забраняват определени разпределения въз основа на оценката на комбинираното изискване за буфер по Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията[27]. За

[27] Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията от 26 март 2021 г. за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за определяне на методиката, която органите за преструктуриране да използват за оценка на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, и на комбинираното изискване за буфер за субектите за преструктуриране на консолидираното равнище на групата за преструктуриране, когато тези

осигуряване на прозрачност и правна сигурност Съветът за преструктуриране следва да съобщава изчисленото комбинирано изискване за буфер на институцията или субекта, които след това следва публично да го оповестяват.

(7) Някои от определените с Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013 правомощия, които трябва да бъдат упражнявани от органите за преструктуриране, не са включени в Регламент (ЕС) № 806/2014. В рамките на Единния механизъм за преструктуриране това може да създаде несигурност по отношение на това кой и при какви условия следва да упражнява тези правомощия. Поради това е необходимо да се уточни как националните органи за преструктуриране следва да упражняват определени правомощия, предвидени единствено в Директива 2014/59/ЕС, по отношение на субекти и групи, които попадат под пряката отговорност на Съвета за преструктуриране. В тези случаи Съветът за преструктуриране следва да може, когато счете за необходимо, да даде указания на националните органи за преструктуриране да упражнят тези правомощия. По-специално Съветът за преструктуриране следва да може да даде указания на националните органи за преструктуриране да изискват от дадена институция или субект да поддържа подробна документация за финансовите договори, по които институцията или субектът е страна, или да прилагат правомощието за спиране на изпълнението на някои финансови задължения съгласно член 33а от Директива 2014/59/ЕС. Като се има предвид обаче, че разрешенията за намаляване на инструментите на приемливите задължения, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета[28], който е приложим и за институциите и субектите и задълженията, за които се прилага МИПЗ, не изискват прилагането на националното законодателство, Съветът за преструктуриране следва да може да дава тези разрешения пряко на институциите или субектите, без да е необходимо да дава указания на националните органи за преструктуриране да упражняват това правомощие.

(8) С Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета[29], Регламент (ЕС) 2019/877 на Европейския парламент и на Съвета[30] и Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския парламент и на Съвета[31] в правото на Съюза бяха

изисквания не се прилагат по отношение на групата за преструктуриране съгласно посочената директива (ОВ L 241, 8.7.2021 г., стр. 1.).

28 Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

29 Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи задължения, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за отчетност и оповестяване и на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 1).

30 Регламент (ЕС) 2019/877 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 226).

31 Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и на Директива 98/26/ЕО (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 296).

въведени международните договорености по общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ), публикувани от Съвета за финансова стабилност на 9 ноември 2015 г. („стандарта за ОКПЗ“), за глобалните системно значими банки, посочени в правото на Съюза като глобални системно значими институции (Г-СЗИ). С Регламент (ЕС) 2019/877 и Директива (ЕС) 2019/879 също така беше изменено МИПЗ, предвидено в Директива 2014/59/ЕС и в Регламент (ЕС) № 806/2014. Необходимо е разпоредбите на Регламент (ЕС) № 806/2014 относно МИПЗ да се приведат в съответствие с прилагането на стандарта за ОКПЗ за Г-СЗИ по отношение на някои задължения, които биха могли да се използват за покриване на частта от МИПЗ, която следва да бъде покрита със собствен капитал и други подчинени задължения. По-специално задълженията, които са от еднакъв ред с някои изключени задължения, следва да бъдат включени в собствения капитал и подчинените приемливи инструменти на субектите за преструктуриране, когато размерът на тези изключени задължения в счетоводния баланс на субекта за преструктуриране не надвишава 5 % от размера на собствения капитал и приемливите задължения на субекта за преструктуриране и от това включване не произтичат рискове, свързани с принципа за справедливо третиране на кредиторите.

(9) Правилата за определяне на МИПЗ се отнасят предимно до определянето на подходящото равнище на МИПЗ, като се приема, че инструментът за споделяне на загуби е предпочитаната стратегия за преструктуриране. Регламент (ЕС) № 806/2014 обаче позволява на Съвета за преструктуриране да използва други инструменти за преструктуриране, а именно тези, при които стопанската дейност на институцията в режим на преструктуриране се прехвърля към частен купувач или към мостова институция. Поради това следва да се уточни, че ако в плана за преструктуриране се предвижда използването на инструмента за продажба на стопанска дейност или на инструмента за мостова институция и напускането на пазара от страна на субекта за преструктуриране, Съветът за преструктуриране следва да определи равнището на МИПЗ за съответния субект за преструктуриране въз основа на особеностите на тези инструменти за преструктуриране и на свързаните с тях различни нужди от поемане на загуби и рекапитализация.

(10) Равнището на МИПЗ за субектите за преструктуриране е сборът от размера на очакваните загуби при преструктурирането и размера на рекапитализацията, който дава възможност на субекта за преструктуриране да продължи да изпълнява условията за лицензирането си и да извършва дейностите си в продължение на подходящ срок. Някои предпочитани стратегии за преструктуриране включват прехвърлянето на приемател на активи, права и задължения и напускане на пазара, по-специално инструмента за продажба на стопанска дейност. В тези случаи целите, преследвани с компонента за рекапитализация, може да не са толкова важни колкото при стратегия за открита банкова рекапитализация чрез вътрешни източници, тъй като от Съвета за преструктуриране няма да се изисква да гарантира, че субектът за преструктуриране ще започне отново да спазва капиталовите си изисквания след действието по преструктуриране. Загубите в такива случаи се очаква все пак да надвишат капиталовите изисквания на субекта за преструктуриране. Поради това е целесъобразно да се предвиди равнището на МИПЗ на тези субекти за преструктуриране да продължи да включва рекапитализация, чийто размер е съобразен със стратегията за преструктуриране.

(11) Когато в стратегията за преструктуриране се предвижда използването на инструменти за преструктуриране, различни от споделяне на загуби, нуждите от рекапитализация на съответния субект обикновено ще бъдат по-малки след преструктурирането, отколкото в случай на открита банкова рекапитализация чрез вътрешни източници. В такъв случай при калибрирането на МИПЗ този аспект следва да бъде взет предвид при оценката на изискването за рекапитализация. Поради това, когато коригират равнището на МИПЗ за субектите за преструктуриране, чийто план за преструктуриране предвижда инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента за мостова институция и напускането на пазара, Съветът за преструктуриране следва да взима предвид характеристиките на тези инструменти, включително очаквания обхват на прехвърлянето към частния купувач или към мостовата институция, видовете инструменти, които ще бъдат прехвърлени, очакваната стойност и възможностите за търгуване на тези инструменти и структурата на предпочитаната стратегия за преструктуриране, включително допълнителното използване на инструмента за обособяване на активи. Тъй като органът за преструктуриране решава за всеки отделен случай дали да се използват средства от схемата за гарантиране на депозитите за преструктурирането и тъй като не е сигурно предварително дали такова решение ще бъде взето, при калибрирането на равнището на МИПЗ Съветът за преструктуриране не следва да взима предвид потенциалното финансово участие на схемата за гарантиране на депозитите в преструктурирането.

(12) За институциите и субектите, които ще бъдат обект на стратегии за прехвърляне както при преструктурирането, така и извън него, трябва да се предвидят еднакви стимули за формирането на достатъчно по размер МИПЗ. Поради това, при определянето на равнището на МИПЗ за институциите и субектите, за които могат да бъдат приложени мерки в рамките на националното производство по несъстоятелност съгласно член 11, параграф 5 от Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[32], следва да се прилагат същите правила както при определянето на МИПЗ за субектите за преструктуриране, чиято предпочитана стратегия за преструктуриране предвижда продажба на стопанска дейност или прехвърляне на мостова институция, водещи до напускане на пазара.

(13) Съгласно член 4 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета[33]ЕЦБ е компетентна да изпълнява надзорни задачи във връзка с ранната намеса. Необходимо е да се намалят рисковете, произтичащи от различното транспониране в националното законодателство на мерките за ранна намеса в Директива 2014/59/ЕС, и да се улесни ефективното и последователно прилагане от страна на ЕЦБ на нейните правомощия за предприемане на мерки за ранна намеса. Тези мерки за ранна намеса бяха създадени, за да се даде възможност на компетентните органи да коригират влошаването на финансовото и икономическото положение на дадена институция или субект и да намалят, доколкото е възможно, риска и въздействието от евентуално преструктуриране. Поради липсата на сигурност по

[32] Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

[33] Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

отношение на критериите за тяхното прилагане и частичното им припокриване с надзорните мерки обаче тези мерки за ранна намеса бяха рядко използвани. Поради това разпоредбите на Директива 2014/59/ЕС относно мерките за ранна намеса следва да бъдат отразени в Регламент (ЕС) № 806/2014, като по този начин се осигури единен и пряко приложим правен инструмент за ЕЦБ, а условията за прилагането на тези мерки за ранна намеса следва да бъдат опростени и допълнително уточнени. За да се разсее несигурността по отношение на условията и сроковете за освобождаване на управителния орган и назначаването на временни управители, тези мерки следва да бъдат изрично определени като мерки за ранна намеса и тяхното прилагане следва да подлежи на същите предпоставки. Същевременно от ЕЦБ следва да се изиска да съобразява избраните от нея мерки с даденостите на конкретния случай. За да може да взима предвид рисковете за репутацията, рисковете, свързани с изпирането на пари, както и рисковете, свързани с информационните и комуникационните технологии, ЕЦБ следва да оценява условията за прилагане на мерките за ранна намеса не само въз основа на количествени параметри, в т.ч. изискуемите капитал или ликвидност, равнището на ливъридж, необслужваните заеми или концентрацията на експозиции, но и въз основа на качествени критерии.

(14) Необходимо е да се гарантира, че Съветът за преструктуриране е в състояние да се подготви за евентуалното преструктуриране на институция или субект. Поради това ЕЦБ или съответният национален компетентен орган следва да информира Съвета за преструктуриране относно влошаването на финансовото състояние на дадена институция или субект на достатъчно ранен етап, а Съветът за преструктуриране следва да разполага с необходимите правомощия за изпълнението на подготвителните мерки. Важно е да се отбележи, че за да се даде възможност на Съвета за преструктуриране да реагира възможно най-бързо при влошаване на състоянието на дадена институция или субект, предварителното прилагане на мерки за ранна намеса не следва да му налага да предприема мерки за предлагане на пазара на институцията или субекта или да иска информация за актуализиране на плана за преструктуриране и изготвяне на оценката. С оглед осигуряване на последователна, координирана, ефективна и навременна реакция при влошаване на финансовото състояние на дадена институция или субект и за да се подготви по подходящ начин евентуалното преструктуриране, е необходимо да се засилят взаимодействието и координацията между ЕЦБ, националните компетентни органи и Съвета за преструктуриране. Веднага щом дадена институция или субект изпълни условията за прилагане на мерки за ранна намеса, ЕЦБ, националните компетентни органи и Съветът за преструктуриране следва да увеличат обмена на информация, включително предварителната информация, и да следят съвместно финансовото състояние на институцията или субекта.

(15) Необходимо е да се осигурят своевременни действия и координиране на ранен етап между Съвета за преструктуриране и ЕЦБ или съответния национален компетентен орган по отношение на по-малко значими трансгранични групи, когато дадена институция или субект е все още действащо предприятие, но с голяма вероятност да стане проблемно. Поради това ЕЦБ или съответният национален компетентен орган следва да уведоми възможно най-рано Съвета за преструктуриране относно този риск. Това уведомление следва да съдържа мотивите за оценката на ЕЦБ или на съответния национален компетентен орган, преглед на алтернативните мерки от страна на частния сектор, както и

надзорните действия или мерките за ранна намеса, които са на разположение за предотвратяване на неизпълнението на задълженията на институцията или субекта в разумен срок. Такова ранно уведомяване не следва да засяга процедурите, с които се определя дали са изпълнени условията за преструктуриране. Предварителното уведомяване на Съвета за преструктуриране от страна на ЕЦБ или съответния национален компетентен орган за съществен риск, че дадена институция или субект са проблемни или има вероятност да станат проблемни, не следва да предопределя последващата констатация, че дадена институция или субект действително са проблемни или има вероятност да станат проблемни. Освен това, ако на по-късен етап се прецени, че институцията или субектът са проблемни или има вероятност да станат проблемни и няма алтернативни решения това да бъде предотвратено в разумен срок, Съветът за преструктуриране трябва да реши дали да предприеме действие по преструктуриране. В такъв случай навременността на решението за прилагане на действие по преструктуриране по отношение на дадена институция или субект може да бъде от основно значение за успешното изпълнение на стратегията за преструктуриране, по-специално поради факта, че по-ранната намеса в институцията или субекта може да допринесе за осигуряването на необходимите капацитет за поемане на загуби и ликвидност за изпълнението на тази стратегия. Поради това е целесъобразно да се даде възможност на Съвета за преструктуриране да прецени, в тясно сътрудничество с ЕЦБ или съответния национален компетентен орган, какво представлява разумен срок за прилагане на алтернативни мерки за избягване на неизпълнението на задълженията на институцията или субекта. За да се осигури навременен резултат и да се даде възможност на Съвета за преструктуриране да се подготви по подходящ начин за потенциалното преструктуриране на институцията или субекта, Съветът за преструктуриране и ЕЦБ или съответният национален компетентен орган следва да провеждат редовни съвместни заседания, като Съветът за преструктуриране следва да определя честотата на тези заседания според обстоятелствата по случая.

(16) За да бъдат обхванати съществените нарушения на пруденциалните изисквания, е необходимо да се уточнят допълнително условията за определяне дали предприятията майки, в т.ч. холдингите, са проблемни или има вероятност да станат проблемни. Нарушението на тези изисквания от страна на предприятие майка следва да се счита за съществено, когато по своя вид и обхват то е сравнимо с нарушение, което, ако е извършено от кредитна институция, би обосновало отнемането на нейния лиценз от компетентния орган в съответствие с член 18 от Директива 2013/36/ЕС.

(17) Предвидено е нормативната уредба на преструктурирането да се прилага потенциално за всички институции или субекти, независимо от техния размер и модел на стопанска дейност, ако наличните съгласно националното право инструменти не са подходящи за управление на неизпълнението на техните задължения. За да се гарантира това, следва да бъдат уточнени критериите за прилагане на оценката на обществения интерес по отношение на проблемната институция или субект.

(18) Оценката дали преструктурирането на дадена институция или субект е в обществен интерес следва да отразява съображението, че вложителите са по-добре защитени при по-ефективното използване на средствата по схемата за гарантиране на депозитите и свеждането до минимум на загубите за тези

средства. Поради това при оценката на обществения интерес следва да се счита, че целта на преструктурирането за защита на вложителите е по-добре постигната при преструктуриране, ако изборът на производство по несъстоятелност би довел до повече разходи за схемата за гарантиране на депозитите.

(19) Оценката на това дали преструктурирането на дадена институция или субект е в обществен интерес следва също така да отразява, доколкото е възможно, разликата между, от една страна, финансирането, предоставено чрез финансирани от сектора защитни механизми (механизми за финансиране на преструктурирането или схеми за гарантиране на депозитите), и от друга страна, финансирането, предоставено от държавите членки от парите на данъкоплатците. Предоставянето на финансиране от държавите членки съдържа по-висок морален риск и насърчава по-слабо пазарната дисциплина. Поради това, когато оценява целта за свеждане до минимум на зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа, Съветът за преструктуриране следва да предпочита финансиране чрез механизмите за финансиране на преструктурирането или чрез схемата за гарантиране на депозитите пред финансиране чрез равни по размер ресурси от бюджета на държавите членки.

(20) За да се гарантира, че целите на преструктурирането се постигат по най-ефективния начин, резултатът от оценката на обществения интерес следва да бъде отрицателен само когато ликвидацията на проблемната институция или субект чрез обичайно производство по несъстоятелност би постигнала целите на преструктурирането по-ефективно, а не само в същата степен като преструктурирането.

(21) С оглед на опита, придобит при прилагането на Директива 2014/59/ЕС, Регламент (ЕС) № 806/2014 и Директива № 2014/49/ЕС, е необходимо да се уточнят допълнително условията, при които може по изключение да се предоставят предпазни мерки, които се приемат за извънредна публична финансова подкрепа. За да се сведе до минимум нарушаването на конкуренцията, произтичащо от различията в естеството на схемите за гарантиране на депозити в Съюза, намесата на тези схеми в контекста на превантивните мерки в съответствие с предвидените в Директива 2014/49/ЕС изисквания, които се приемат за извънредна публична финансова подкрепа, следва по изключение да бъде разрешена, когато институцията или субектът бенефициер не отговаря на никое от условията, за да се счита, че са проблемни или има вероятност да станат проблемни. Предпазните мерки следва да се предприемат на достатъчно ранен етап. За целите на превантивната рекапитализация ЕЦБ понастоящем основава преценката си за платежоспособността на дадена институция или субект на прогнозна оценка за следващите 12 месеца дали институцията или субектът може да спази капиталовите изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 или в Регламент (ЕС) 2019/2033, и допълнителното капиталово изискване, предвидено в Директива 2013/36/ЕС или Директива (ЕС) 2019/2034. Тази практика следва да бъде установена в Регламент (ЕС) № 806/2014. Освен това мерките за управление на обезценените активи, като дружества за управление на активи или схеми за гарантиране на активи, могат да се окажат ефективни и ефикасни за справяне с причините за евентуални финансови затруднения, пред които са изправени институциите и субектите, и за предотвратяване на неизпълнението на задълженията им, и следователно биха могли да представляват подходящи

предпазни мерки. Поради това следва да се уточни, че тези предпазни мерки могат да бъдат под формата на мерки за управление на обезценени активи.

(22) За да се съхрани пазарната дисциплина, да се защитят публичните средства и да се избегне нарушаването на конкуренцията, предпазните мерки следва да останат изключение и да се прилагат само за справяне със сериозни смущения на пазара или за запазване на финансовата стабилност. Освен това не следва да се използват предпазни мерки по отношение на понесените или вероятните загуби. Най-надеждният инструмент за установяването на понесени или вероятни загуби е преглед на качеството на активите от страна на ЕЦБ, Европейския надзорен орган (Европейския банков орган/ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета[34], или от националните компетентни органи. ЕЦБ и националните компетентни органи следва да използват този преглед, за да установят понесените или вероятните загуби, когато прегледът може да бъде извършен в разумен срок. Ако това не е възможно, ЕЦБ и националните компетентни органи следва да установят понесените или вероятните загуби по възможно най-надеждния начин при преобладаващите обстоятелства, когато е целесъобразно въз основа на проверки на място.

(23) Целта на превантивната рекапитализация е да подпомогне тези жизнеспособни институции и субекти, за които е установено, че е вероятно да срещнат временни затруднения в близко бъдеще, и да предотврати по-нататъшно влошаване на тяхното положение. За да се избегне отпускането на публични субсидии на предприятия, които към момента на предоставяне на подпомагането са вече нерентабилни, предпазните мерки, предоставени под формата на придобиване на инструменти на собствения капитал или на други капиталови инструменти или управление на обезценените активи, не следва да надвишават сумата, необходима за покриване на недостига на капитал, установен при неблагоприятния сценарий на стрес тест или сходна проверка. За да се гарантира, че публичното финансиране в крайна сметка е преустановено, тези предпазни мерки следва също да бъдат ограничени във времето и да съдържат ясен график за тяхното прекратяване (стратегия за действие на мерките). Безсрочните инструменти, включително базовият собствен капитал от първи ред, следва да се използват само при изключителни обстоятелства и съгласно определени количествени ограничения, тъй като поради естеството си те трудно могат да бъдат временни.

(24) Предпазните мерки следва да бъдат ограничени до размера, необходим на институцията или субекта, за да поддържа платежоспособността си в случай на неблагоприятен сценарий, определен чрез стрес тест или сходна проверка. При предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи приемащата институция или субект следва да може да използва тази сума за покриване на загуби по прехвърлените активи или в комбинация с придобиване на капиталови инструменти, при условие че не се надвишава общият размер на установения недостиг. Необходимо е също така да се гарантира, че такива предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи са съгласувани със съществуващите правила за държавна помощ и най-добрите

[34] Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

практики, че те водят до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или субекта, че държавната помощ е ограничена до необходимия минимум и че не се нарушава конкуренцията. Поради тези причини съответните органи следва при предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи да вземат предвид специфичните насоки, включително подробния план за ДУА[35] и Съобщението относно справянето с необслужваните кредити[36]. Тези предпазни мерки под формата на мерки за управление на обезценени активи следва също така да бъдат винаги подчинени на първостепенното условие да са с временен характер. При публичните гаранции, предоставени за определен период във връзка с обезценените активи на съответната институция или субект, се очаква да бъде по-добре спазено условието за временен характер, отколкото при прехвърлянето на такива активи към публично подкрепян субект. За да се гарантира напускането на пазара от страна на институции и субекти, които въпреки получената подкрепа са нежизнеспособни, е необходимо да се предвиди, че неспазването от страна на съответната институция или субект на условията на мерките за подкрепа, определени към момента на предоставянето на тези мерки, води до това за съответната институция или субект да се приеме, че са проблемни или има вероятност да станат проблемни.

(25) Важно е да се гарантира, че Съветът за преструктуриране предприема бързи и навременни действия по преструктуриране, когато това действие включва предоставяне на държавна помощ или помощ от Фонда. Поради това е необходимо да се даде възможност на Съвета за преструктуриране да приеме съответната схема за преструктуриране, преди Комисията да е оценила дали тази помощ е съвместима с правилата на вътрешния пазар. За да се гарантира доброто функциониране на вътрешния пазар при такъв сценарий, отпускането на държавна помощ или помощ от Фонда по схемите за преструктуриране следва все пак да подлежи в крайна сметка на одобрение от страна на Комисията. За да може Комисията да прецени възможно най-рано дали помощта от Фонда е съвместима с правилата на единния пазар и за да се осигури плавен поток на информация, е необходимо също така да се предвиди, че Съветът за преструктуриране и Комисията следва незабавно да обменят цялата необходима информация относно възможното използване на помощ от Фонда и да предвидят специални правила за това кога и каква информация се предоставя на Комисията от Съвета за преструктуриране във връзка с оценката на Комисията относно съвместимостта на помощта от Фонда.

(26) Процедурата, уреждаща започването на преструктуриране, и процедурата, уреждаща решението за прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване, са сходни. Поради това е целесъобразно да се съгласуват съответните задачи на Съвета за преструктуриране и на ЕЦБ или на националния компетентен орган, според случая, когато, от една страна, те преценяват дали са налице условията за прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване, и от друга, когато оценяват условията за приемане на схема за преструктуриране.

(27) Възможно е действие по преструктуриране да се прилага за субект за преструктуриране, ръководещ група за преструктуриране, а правомощията за

35 COM(2018) 133 final.
36 COM(2020) 822 final.

обезценяване и преобразуване да се прилагат за друг субект от същата група. Взаимозависимостите между тези субекти, включително наличието на консолидирани капиталови изисквания, които трябва да бъдат възстановени, и необходимостта от задействане на механизми за намаляване на загубите нагоре — както и на капитал — надолу по веригата, могат да затруднят оценката на нуждите от поемане на загуби и рекапитализация за всеки субект поотделно, а така и определянето на необходимите суми, които да бъдат обезценени и преобразувани за всеки субект. Поради това процедурата за прилагане в тези ситуации на правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти и приемливи задължения следва да се уточни, като Съветът за преструктуриране следва да взима предвид тези взаимозависимости. За тази цел, когато един субект отговаря на условията за прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване, а същевременно друг субект от същата група отговаря на условията за преструктуриране, Съветът за преструктуриране следва да приеме схема за преструктуриране, обхващаща и двата субекта.

(28) За да се повиши правната сигурност и с оглед на потенциалната значимост на задълженията, които могат да възникнат от бъдещи непредвидими събития, включително изхода от съдебни спорове, водени към момента на преструктурирането, е необходимо да се определи съответното третиране на тези задължения за целите на прилагането на инструмента за споделяне на загуби. В това отношение ръководни следва да бъдат принципите, предвидени в счетоводните правила, и по-специално тези, установени в приетия с Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията[37] Международен счетоводен стандарт 37. Въз основа на тях органите за преструктуриране следва да правят разграничение между провизии и условни пасиви. Провизиите са пасиви, които са свързани с вероятен изходящ поток от средства и които могат да бъдат надеждно оценени. Условните пасиви не се признават като счетоводни пасиви, тъй като се отнасят до задължение, което не може да се счита за вероятно към момента на оценката или не може да бъде надеждно оценено.

(29) Тъй като представляват счетоводни пасиви, следва да се уточни, че такива провизии следва да се третират по същия начин като другите пасиви. Такива провизии следва да могат да участват в споделяне на загубите, освен ако не отговарят на един от специфичните критерии за изключване от обхвата на инструмента за споделяне на загуби. Като се има предвид потенциалното значение на тези провизии при преструктурирането и за да се гарантира сигурност при прилагането на инструмента за споделяне на загуби, следва да се уточни, че провизиите са част от задълженията, които споделят загуби, и следователно за тях се прилага инструментът за споделяне на загуби.

(30) Съгласно счетоводните принципи условните пасиви не могат да бъдат признати като пасиви и поради това не следва да участват в споделяне на загубите. Необходимо е обаче възникналият условен пасив в резултат на събитие, което е малко вероятно или не може да бъде надеждно оценено към момента на преструктурирането, да не нарушава ефективността на стратегията за преструктуриране и по-специално – на инструмента за споделяне на загуби. За тази цел оценителят следва, като част от оценката за целите на

[37] Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията от 3 ноември 2008 г. за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 320, 29.11.2008 г., стр. 1).

преструктурирането, да установи условните пасиви, които са включени в счетоводния баланс на институцията или субекта в режим на преструктуриране, и доколкото му е възможно да определи количествено потенциалната стойност на тези пасиви. За да се съхрани достатъчно дълго и на необходимото равнище доверието на пазара към институцията или субекта след процеса на преструктуриране, оценителят следва да вземе предвид тази потенциална стойност, когато определя сумата, с която задълженията, които споделят загуби, трябва да бъдат обезценени или преобразувани, за да се възстановят капиталовите отношения на институцията в режим на преструктуриране. По-специално органът за преструктуриране следва да прилага правомощията си за преобразуване на задълженията, които споделят загуби, доколкото това е необходимо, така че рекапитализацията на институцията в режим на преструктуриране да е достатъчна за покриване на потенциалните загуби, които могат да бъдат причинени от пасив, който може да възникне в резултат на малко вероятно събитие. Когато оценява сумата, която трябва да бъде обезценена или преобразувана, органът за преструктуриране следва внимателно да проучи въздействието на потенциалната загуба върху институцията в режим на преструктуриране въз основа на редица фактори, включително вероятността от настъпване на събитието, срока за настъпването му и размера на условния пасив.

(31) При определени обстоятелства, след финансовото участие на Единния фонд за преструктуриране в размер до най-много 5 % от общите пасиви, в т.ч. собствен капитал, на институцията или субекта, Съветът за преструктуриране може да използва други източници на финансиране за допълнителна подкрепа на действията си по преструктуриране. Следва да се уточни по-ясно при какви обстоятелства Единният фонд за преструктуриране може да предостави допълнителна подкрепа, когато всички задължения с по-нисък ред от депозитите, които не са били — задължително или по преценка — изключени от споделянето на загуби, са били напълно обезценени или преобразувани.

(32) Успехът на преструктурирането зависи от своевременния достъп на Съвета за преструктуриране до съответната информация от институциите и субектите, които са под негова отговорност, както и от публичните институции и органи. В тази връзка Съветът за преструктуриране следва да има достъп до статистическите данни, събирани от ЕЦБ във функцията ѝ на централна банка, както и до информацията, с която ЕЦБ разполага в качеството си на надзорен орган съгласно Регламент (ЕС) № 1024/2013. Съгласно Регламент (ЕО) № 2533/98 на Съвета[38] Съветът за преструктуриране следва да осигурява физическата и логическата защита на поверителната статистическа информация и следва да иска разрешение от ЕЦБ за по-нататъшното ѝ предаване, което може да е необходимо за изпълнението на задачите на Съвета за преструктуриране. Тъй като във връзка с извършване на оценката на обществения интерес може да е необходима съхраняваната от централизираните автоматизирани механизми, създадени съгласно Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета[39], информация относно броя на клиентите, за които дадена институция

[38] Регламент (ЕО) № 2533/98 на Съвета от 23 ноември 1998 г. относно събирането на статистическа информация от Европейската централна банка (ОВ L 318, 27.11.1998 г., стр. 8).

[39] Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския

или субект е единственият или основният банков партньор, Съветът за преструктуриране следва за всеки отделен случай да може да получава тази информация. Следва също така да се уточни точният момент на получаване на непряк достъп до информацията от страна на Съвета за преструктуриране. По-специално, когато съответната информация е на разположение на институция или орган, който е задължен да сътрудничи на Съвета за преструктуриране, когато последният поиска информация, тази институция или орган следва да предостави тази информация на Съвета за преструктуриране. Ако към дадения момент информацията не е налична, независимо от причината за това, Съветът за преструктуриране следва да може да получи тази информация от физическото или юридическото лице, което разполага с тази информация, чрез националните органи за преструктуриране или пряко, след като съответно ги е информирал. Съветът за преструктуриране следва също така да може да уточни процедурата и формата, съгласно които да получава информация от финансовите субекти, за да се гарантира, че тази информация отговаря в максимална степен на неговите нужди, включително виртуални центрове за данни. Освен това, за да се осигури възможно най-широко сътрудничество с всички субекти, които биха могли да разполагат с данни, които са от значение за Съвета за преструктуриране и са необходими за изпълнението на възложените му задачи, както и с цел да се избегне дублирането на отправените до институции и субекти искания, публичните институции и органи, с които Съветът за преструктуриране следва да може да си сътрудничи, да проверява наличието на информация и да обменя информация, следва да включват членовете на Европейската система на централните банки, съответните СГД, Европейския съвет за системен риск, европейските надзорни органи и Европейския механизъм за стабилност. И накрая, за да се гарантира при необходимост своевременната намеса на учредените за Единния фонд за преструктуриране финансови договорености, Съветът за преструктуриране следва да информира Комисията и ЕЦБ веднага щом прецени, че може да е необходимо да задейства такива финансови договорености, както и да предостави на Комисията и ЕЦБ цялата информация, необходима за изпълнението на техните задачи във връзка с тези финансови договорености.

(33) В член 86, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС се предвижда, че обичайното производство по несъстоятелност по отношение на институциите и субектите, попадащи в обхвата на посочената директива, не може да бъде започнато, освен по инициатива на органа за преструктуриране, и че решението за започване на обичайно производство по несъстоятелност на институция или субект се взима само със съгласието на органа за преструктуриране. Тази разпоредба не е отразена в Регламент (ЕС) № 806/2014. В съответствие с разпределението на задачите, посочено в Регламент (ЕС) № 806/2014, националните органи за преструктуриране следва да се консултират със Съвета за преструктуриране, преди да предприемат действия съгласно член 86, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС спрямо институциите и субектите, за които Съветът за преструктуриране отговаря пряко.

(34) Критериите за подбор за длъжността заместник-председател на Съвета за преструктуриране са същите като критериите за избор на председател и други

парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

щатни членове на Съвета за преструктуриране. Поради това е целесъобразно на заместник-председателя на Съвета за преструктуриране да се дадат същите права на глас като тези, с които се ползват председателят и постоянните членове на Съвета за преструктуриране.

(35) С цел да се осигури институционална приемственост и натрупване на институционален експертен опит, на председателя, заместник-председателя и другите щатни членове на Съвета за преструктуриране следва да бъде разрешено да изпълняват функциите си за два последователни мандата на съответните си длъжности. Поради това следва да бъде възможно техният мандат да бъде подновен за срок от пет години въз основа на извършена от Комисията оценка на изпълнението на техните задължения по време на първия мандат.

(36) За да може Съветът за преструктуриране да направи в рамките на пленарната си сесия предварителна оценка на предварителния проектобюджет, преди председателят да представи окончателния си проект, следва да бъде удължен срокът, в който председателят трябва да представи първоначално предложение за годишния бюджет на Съвета за преструктуриране.

(37) След първоначалния период на натрупване, посочен в член 69, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 806/2014, наличните финансови средства на Единния фонд за преструктуриране може леко да спаднат под целевото равнище, по-специално в резултат на увеличение на гарантираните депозити. Следователно предварителните вноски, които могат при тези обстоятелства да бъдат поискани, вероятно ще бъдат в малък размер. Ето защо в някои години е възможно размерът на тези предварителни вноски да не е съизмерим с разходите за тяхното събиране. Поради това Съветът за преструктуриране следва да може да отложи събирането на предварителните вноски за една или повече години, докато сумата, която трябва да бъде събрана, достигне сума, която съответства на разходите по събирането, при условие че това отлагане не засяга съществено капацитета на Съвета за преструктуриране да използва Единния фонд за преструктуриране.

(38) Един от компонентите на наличните финансови средства на Единния фонд за преструктуриране са неотменимите ангажименти за плащане. Поради това е необходимо да се уточнят обстоятелствата, при които тези ангажименти за плащане могат да бъдат изискани, както и приложимата процедура при прекратяване на ангажиментите, в случай че дадена институция или субект вече не са задължени да плащат вноски в Единния фонд за преструктуриране. Освен това, за да се осигури по-голяма прозрачност и сигурност по отношение на дела на неотменимите ангажименти за плащане в общия размер на предварителните вноски, които трябва да бъдат набрани, Съветът за преструктуриране следва да определи този дял на годишна основа при спазване на приложимите ограничения.

(39) Понастоящем максималният годишен размер на извънредните последващи вноски в Единния фонд за преструктуриране, които могат да бъдат поискани, е ограничен до три пъти размера на предварителните вноски. След първоначалния период на натрупване, посочен в член 69, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 806/2014, и при условие че не се използва Единният фонд за преструктуриране, тези предварителни вноски ще зависят само от промените в равнището на гарантираните депозити и поради това е вероятно да намалеят. Определянето на максималния размер на извънредните последващи вноски въз

основа на предварителните вноски би могло да доведе до драстично ограничаване на възможността Единният фонд за преструктуриране да набира последващи вноски, като по този начин се намалява способността му за действие. За да се избегне това, следва да се определи различно ограничение, а максималният размер на извънредните последващи вноски, които могат да бъдат поискани, следва да бъде определен на три пъти една осма от целевото равнище на Единния фонд за преструктуриране.

(40) Единният фонд за преструктуриране може да се използва за подпомагане на прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или на инструмента за мостова институция, при което набор от активи, права и задължения на институцията в режим на преструктуриране се прехвърлят на приемател. В този случай Съветът за преструктуриране може да има вземане срещу остатъчната част от институцията или субекта при последващата им ликвидация по обичайно производство по несъстоятелност. Това може да се случи, когато Единният фонд за преструктуриране се използва във връзка със загуби, които кредиторите иначе биха понесли, включително под формата на гаранции за активи и пасиви или покритие на разликата между прехвърлените активи и пасиви. За да се гарантира, че акционерите и кредиторите на остатъчната част от институцията или субекта покриват ефективно загубите на институцията в режим на преструктуриране и повишават вероятността за погасяване при несъстоятелност на задълженията към Съвета за преструктуриране, тези вземания на Съвета за преструктуриране срещу остатъчната част от институцията или субекта, както и вземанията, произтичащи от разумни разходи, правомерно направени от Съвета по преструктуриране, следва да са с по-висок ред от вземанията по депозити и тези на схемите за гарантиране на депозитите. Тъй като обезщетенията, изплатени на акционерите и кредиторите от Единния фонд за преструктуриране поради нарушения на принципа за справедливо третиране на кредиторите, имат за цел да компенсират резултатите от действието по преструктуриране, тези компенсации не следва да пораждат вземания за Съвета за преструктуриране.

(41) Тъй като някои от разпоредбите на Регламент (ЕС) № 806/2014 относно ролята, която схемите за гарантиране на депозитите могат да играят при преструктурирането, са сходни с тези на Директива 2014/59/ЕС, внесените с ...[СП: моля, въведете номера на директивата за изменение на Директива 2014/59/ЕС] изменения на тези разпоредби в Директива 2014/59/ЕС, следва да бъдат отразени в Регламент (ЕС) № 806/2014.

(42) Прозрачността е от ключово значение за гарантиране на лоялните пазарни отношения, пазарната дисциплина и защитата на инвеститорите. За да се гарантира, че Съветът за преструктуриране може да насърчава усилията за постигане на по-голяма прозрачност и да участва в тях, следва да му бъде позволено да оповестява информацията, получена в резултат на неговите собствени анализи, оценки и решения, включително оценки на възможността за преструктуриране, когато това оповестяване не би засегнало защитата на обществения интерес по отношение на финансовата, паричната или икономическата политика и когато по-висш обществен интерес диктува оповестяването.

(43) Поради това Регламент (ЕС) № 806/2014 следва да бъде съответно изменен.

(44) С цел да се осигури съгласуваност, внесените с ... [СП: моля, въведете номера на директивата за изменение на Директива 2014/59/ЕС] изменения на Регламент (ЕС) № 806/2014, които са сходни с измененията на Директива 2014/59/ЕС, следва да се прилагат от същата дата като датата за транспониране на... [СП: моля, въведете номера на директивата за изменение на Директива 2014/59/ЕС], която е... [СП: моля, въведете следната дата — 18 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение]. Няма обаче причина за забавяне на прилагането на измененията на Регламент (ЕС) № 806/2014, които се отнасят изключително до функционирането на Единния механизъм за преструктуриране. Поради това тези изменения следва да се прилагат от … [СП: моля, въведете следната дата — 1 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

(45) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно подобряване на ефективността и ефикасността на нормативната уредба на възстановяване и преструктуриране за институциите и субектите, не могат поради рисковете, които различаващите се национални подходи могат да породят за целостта на единния пазар, да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а — чрез изменение на вече установените на равнището на Съюза правила — могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в посочения член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменения на Регламент (ЕС) № 806/2014

Регламент (ЕС) № 806/2014 се изменя, както следва:

1) член 3, параграф 1 се изменя, както следва:

а) точка 24а се заменя със следното:

„24а) „субект за преструктуриране“ означава установено в участваща държава членка юридическо лице, което Съветът за преструктуриране или националният орган за преструктуриране е определил в съответствие с член 8 от настоящия регламент като субект, по отношение на който в плана за преструктуриране се предвиждат действия по преструктуриране;“;

б) вмъкват се следните точки 24г и 24д:

„24г) „Г-СЗИ извън ЕС“ означава Г-СЗИ извън ЕС съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 134 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

24д) „Г-СЗИ субект“ означава Г-СЗИ субект съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 136 от Регламент (ЕС) № 575/2013;“;

в) точка 49 се заменя със следното:

„49) „задължения, които споделят загуби“ означава задълженията, включително пораждащите счетоводни провизии, и капиталовите

инструменти, които не са включени в инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на институция или субект по член 2 и които не са изключени от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно член 27, параграф 3;“;

2) в член 4 се вмъква следният параграф 1а:

„1а. Държавите членки информират във възможно най-кратък срок Съвета за преструктуриране за искането си за установяване на тясно сътрудничество с ЕЦБ съгласно член 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013.

След уведомлението, направено съгласно член 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013, и преди установяването на тясно сътрудничество държавите членки предоставят цялата информация относно установените на тяхна територия субекти и групи, която Съветът за преструктуриране може да изиска да се подготви за задачите, възложени му с настоящия регламент и със Споразумението.“;

3) член 7 се изменя, както следва:

а) в параграф 3, четвърта алинея първото изречение се заменя със следното:

„Когато изпълняват задачите, посочени в настоящия параграф, националните органи за преструктуриране прилагат съответните разпоредби на настоящия регламент. Позоваванията на Съвета за преструктуриране в член 5, параграф 2, член 6, параграф 5, член 8, параграфи 6, 8, 12 и 13, член 10, параграфи 1 — 10, член 10а, членове 11 — 14, член 15, параграфи 1, 2 и 3, член 16, член 18, параграфи 1, 1а, 2 и 6, член 20, член 21, параграфи 1 — 7, член 21 параграф 8, втора алинея, член 21, параграфи 9 и 10, член 22, параграфи 1, 3 и 6, членове 23 и 24, член 25, параграф 3, член 27, параграфи 1 — 15, член 27, параграф 16, втора алинея, второ изречение, трета алинея и четвърта алинея, първо, трето и четвърто изречение и член 32 се считат за позовавания на националните органи за преструктуриране по отношение на субектите и групите, посочени в първа алинея от настоящия параграф.“;

б) параграф 5 се изменя, както следва:

i) думите „член 12, параграф 2“ се заменят с думите „член 12, параграф 3“;

ii) добавя се следната алинея:

„След като посоченото в първа алинея уведомление започне да поражда последици, участващите държави членки могат да възложат изпълнението на задачите, свързани с установените на тяхна територия субекти и групи, различни от посочените в параграф 2, обратно на националните органи за преструктуриране, като в този случай първата алинея няма да се прилага. Държавите членки, които възнамеряват да използват тази възможност, уведомяват Съвета за преструктуриране и Комисията за това. Това уведомление поражда последици, считано от деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.“;

4) член 8 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Съветът за преструктуриране може да даде указания на националните органи за преструктуриране да упражнят правомощията, посочени в член 10, параграф 8 от Директива 2014/59/ЕС. Националните органи за преструктуриране изпълняват указанията на Съвета за преструктуриране в съответствие с член 29 от настоящия регламент.“;

б) в параграф 10 се добавя следната алинея:

„Определянето на мерките, които трябва да бъдат предприети по отношение на посочените в първа алинея, буква б) дъщерни предприятия, които не са субекти за преструктуриране, може да се извършва от Съвета за преструктуриране чрез опростен подход, ако този подход не би ограничил възможността за преструктуриране на групата, като се вземат предвид размерът на дъщерното предприятие, неговият рисков профил, отсъствието на критични функции и стратегията за преструктуриране на групата.“;

в) добавя се следният параграф 14:

„14. Съветът за преструктуриране не приема планове за преструктуриране на посочените в параграф 1 субекти и групи, когато се прилага член 22, параграф 5 или когато субектът или групата се ликвидира по приложимото национално право съгласно член 32б от Директива 2014/59/ЕС.“;

5) член 10 се изменя, както следва:

а) в параграф 4, четвърта алинея думите „първа алинея“ се заменят с думите „трета алинея“;

б) в параграф 7 думите „адресиран до институцията или предприятието майка“ се заменят с думите „адресиран до субекта или предприятието майка“, а думите „въздействието върху модела на стопанска дейност на институцията“ се заменят с думите „въздействието върху модела на стопанска дейност на субекта или групата“;

в) параграф 10 се изменя, както следва:

i) във втора алинея думата „институция“ се заменя с думите „съответния субект“;

ii) във втора алинея думата „институция“ се заменя с думите „съответния субект“;

iii) добавя се следната алинея:

„Ако предложените от съответния субект мерки намаляват или отстраняват ефективно пречките пред възможността за преструктуриране, Съветът за преструктуриране взема решение след консултация с ЕЦБ или със съответния национален компетентен орган и ако е целесъобразно — с определения макропруденциален орган. В това решение се посочва, че предложените мерки ефективно намаляват или отстраняват пречките пред възможността за преструктуриране и се дават указания на националните органи за преструктуриране да изискат от съответната институция,

предприятие майка или дъщерно предприятие на съответната група да приложи предложените мерки.“;

6) член 10а се изменя, както следва:

а) в параграф 1 уводният текст се заменя със следното:

„1. Когато даден субект изпълнява комбинираното изискване за буфер в допълнение към всяко от изискванията, посочени в член 141а, параграф 1, букви а), б) и в) от Директива 2013/36/ЕС, но не изпълнява комбинираното изискване за буфер в допълнение към изискванията, посочени в членове 12г и 12д от настоящия регламент, когато се изчисляват в съответствие с член 12а, параграф 2, буква а) от настоящия регламент, с параграфи 2 и 3 от настоящия член Съветът за преструктуриране се оправомощава да даде указания на националния орган за преструктуриране да забрани на субекта да извършва разпределения над максималната сума за разпределяне във връзка с минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (M-MCP), изчислена в съответствие с параграф 4 от настоящия регламент, чрез някое от следните действия:“;

б) добавя се следният параграф 7:

„7. Когато комбинираното изискване за буфер не се прилага за даден субект на същото основание, както когато от него се изисква да спазва изискванията, посочени в членове 12г и 12д, Съветът за преструктуриране прилага параграфи 1—6 от настоящия член въз основа на оценката на комбинираното изискване за буфер в съответствие с Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията*. Прилага се член 128, четвърта алинея от Директива 2013/36/ЕС.

Съветът за преструктуриране включва оценката на комбинираното изискване за буфер, посочена в първа алинея, в решението за определяне на изискванията, посочени в членове 12г и 12д от настоящия регламент. Субектът оповестява публично оценката на комбинираното изискване за буфер заедно с информацията, посочена в член 45и, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС.

---

* Делегиран регламент (ЕС) 2021/1118 на Комисията от 26 март 2021 г. за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за определяне на методиката, която органите за преструктуриране да използват за оценка на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, и на комбинираното изискване за буфер за субектите за преструктуриране на консолидираното равнище на групата за преструктуриране, когато тези изисквания не се прилагат по отношение на групата за преструктуриране съгласно посочената директива (ОВ L 241, 8.7.2021 г., стр. 1.).“;

7) в член 12 се добавя следният параграф 8:

„8. Съветът за преструктуриране отговаря за предоставянето на разрешенията, посочени в член 77, параграф 2 и член 78а от Регламент (ЕС) № 575/2013, на

субектите по параграф 1 от настоящия член. Съветът за преструктуриране адресира решението си до съответния субект.“;

8) в член 12а параграф 1 се заменя със следното:

„1. Съветът за преструктуриране и националните органи за преструктуриране следят субектите по член 12, параграфи 1 и 3 да изпълняват във всеки един момент изискванията за собствен капитал и приемливи задължения, когато това се изисква и е определено от Съвета за преструктуриране в съответствие с настоящия член и членове 12б—12и.“;

9) член 12в се изменя, както следва:

а) в параграфи 4 и 5 думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ субекти“;

б) в уводния текст на параграф 7 думите „параграф 3“ се заменят с думите „параграф 4“, а думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ субекти“;

в) параграф 8 се изменя, както следва:

i) в първа алинея думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ субекти“;

ii) във втора алинея, буква в) думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ субект“;

г) добавя се следният параграф 10:

„10. Съветът за преструктуриране може да разреши на субектите за преструктуриране да спазват изискванията, посочени в параграфи 4, 5 и 7, като използват собствен капитал или задължения, посочени в параграфи 1 и 3, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) за субектите, които са Г-СЗИ субекти или субекти за преструктуриране и за които се прилага член 12г, параграф 4 или 5, Съветът за преструктуриране не е намалил изискването, посочено в параграф 4 от настоящия член, в съответствие с първа алинея от същия параграф;

б) посочените в параграф 1 от настоящия член задължения, които не отговарят на условието, посочено в член 72б, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, отговарят на условията по член 72б, параграф 4, букви б) — д) от същия регламент.“;

10) в член 12г, параграф 3, осма алинея и параграф 6, осма алинея думите „критични икономически функции“ се заменят с думите „критични функции“;

11) вмъква се следният член 12га:

„*Член 12га*

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения за стратегиите за прехвърляне, водещи до напускане на пазара

1. Когато прилага член 12г по отношение на субект за преструктуриране, чиято предпочитана стратегия за преструктуриране предвижда преди всичко използване на инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента за мостова институция и напускане на пазара, Съветът за преструктуриране

определя размера на рекапитализацията, предвиден в член 12г, параграф 3, по пропорционален начин въз основа на следните съответни критерии:

а) размер на субекта за преструктуриране и неговия модел на стопанска дейност, модел на финансиране и рисков профил, както и дълбочината на пазара, на който субектът за преструктуриране извършва дейност;

б) акциите, другите инструменти на собственост, активите, правата или задълженията, които ще бъдат прехвърлени на приемателя съгласно посоченото в плана за преструктуриране, като се вземат предвид:

i) основните стопански дейности и критичните функции на субекта за преструктуриране;

ii) задълженията, изключени от споделянето на загуби съгласно член 27, параграф 3;

iii) защитните механизми, посочени в членове 73—80 от Директива 2014/59/ЕС;

в) очакваната стойност и възможността за пазарна реализация на посочените в буква б) акции, други инструменти на собственост, активи, права или задължения на субекта за преструктуриране, като се вземат предвид:

i) всички установени от органа за преструктуриране съществени пречки пред възможността за преструктуриране, които са пряко свързани с прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента за мостова институция;

ii) загубите, произтичащи от активите, правата или задълженията, останали в остатъчната част от институцията;

г) дали предпочитаната стратегия за преструктуриране предвижда прехвърляне на акции или други инструменти на собственост, емитирани от субекта за преструктуриране, или на всички или на част от активите, правата и задълженията на субекта за преструктуриране;

д) дали предпочитаната стратегия за преструктуриране предвижда прилагането на инструмента за обособяване на активи.

2. Когато планът за преструктуриране предвижда, че субектът ще бъде ликвидиран чрез обичайно производство по несъстоятелност или чрез други равностойни национални производства, както и използването на схемата за гарантиране на депозитите съгласно член 11, параграф 5 от Директива 2014/49/ЕС, при извършването на оценката, посочена в член 12г, параграф 2а, втора алинея от настоящия регламент, Съветът за преструктуриране взема предвид също параграф 1 от настоящия член.

3. Получената вследствие прилагането на параграф 1 сума не трябва да е по-голяма от сумата, получена в резултат на прилагането на член 12г, параграф 3.“;

12) в член 12д, параграф 1 думите „Г-СЗИ или е част от Г-СЗИ“ се заменят с думите „Г-СЗИ субект“;

13) член 12ж се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) втората алинея се заменя със следното:

„Съветът за преструктуриране, след консултация с компетентните органи, включително с ЕЦБ, може да реши да приложи изискването, предвидено в настоящия член, към субект по член 2, буква б) и към институция по член 2, буква в), която е дъщерно предприятие на субект за преструктуриране, но не е субект за преструктуриране.“;

ii) в трета алинея думите „първа алинея“ се заменят с думите „първа и втора алинеи“;

б) добавя се следният параграф 4:

„4. Когато в съответствие с глобалната стратегия за преструктуриране, одобрена от членовете на създадената съгласно член 89 от Директива 2014/59/ЕС европейска колегия за преструктуриране, установените в Съюза дъщерни предприятия или предприятие майка от Съюза и неговите дъщерни институции не са субекти за преструктуриране, дъщерните предприятия, установени в Съюза, или на консолидирана основа — предприятието майка от Съюза, спазват изискването по член 12а, параграф 1, като емитират инструментите, посочени в параграф 2, букви а) и б) от настоящия член, в полза на някое от следните:

а) крайното им предприятие майка, установено в трета държава;

б) дъщерните предприятия на това крайно предприятие майка, които са установени в същата трета държава;

в) други субекти съгласно условията, предвидени в параграф 2, буква а), подточка i) и буква б), подточка ii) от настоящия член.“;

14) член 12к се изменя, както следва:

а) в параграф 1, първа алинея първото изречение се заменя със следното:

„Чрез дерогация от член 12а, параграф 1, Съветът за преструктуриране определя подходящи преходни периоди, през които субектите да изпълнят изискванията по член 12е или 12ж или изискванията, произтичащи от прилагането на член 12в, параграф 4, 5 или 7, в зависимост от случая.“;

б) в параграф 3, буква а) думите „Съветът за преструктуриране или органът за преструктуриране“ се заменят с думите „Съветът за преструктуриране“;

в) в параграф 4 думата „Г-СЗИ“ се заменя с думите „Г-СЗИ или Г-СЗИ извън ЕС“;

г) в параграфи 5 и 6 думите „Съветът за преструктуриране и националните органи за преструктуриране“ се заменят с думите „Съветът за преструктуриране“;

15) член 13 се заменя със следното:

„*Член 13*

Мерки за ранна намеса

1. ЕЦБ може да прилага мерки за ранна намеса, когато субектът, посочен в член 7, параграф 2, буква а), отговаря на някое от следните условия:

а) субектът отговаря на условията, посочени в член 102 от Директива 2013/36/ЕС или в член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013, и е изпълнено едно от следните изисквания:

i) субектът не е предприел изискваните от ЕЦБ корективни действия, включително мерките, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС, член 16, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 или в член 49 от Директива (ЕС) 2019/2034;

ii) ЕЦБ счита, че корективните действия, различни от мерките за ранна намеса, са недостатъчни за справяне с проблемите, дължащи се, наред с другото, на бързото и значително влошаване на финансовото състояние на субекта;

б) субектът нарушава или има вероятност да наруши през 12-те месеца след оценката на ЕЦБ изискванията, предвидени в дял II от Директива 2014/65/ЕС, в членове 3—7, членове 14—17 или членове 24, 25 и 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014 или в членове 12е или 12ж от настоящия регламент.

ЕЦБ може да определи, че условието, посочено в първа алинея, буква а), подточка ii), е изпълнено, без преди това да е предприела други корективни действия, включително упражняване на правомощията, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС или в член 16, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1024/2013.

2. За целите на параграф 1 мерките за ранна намеса включват следното:

а) изискването към ръководния орган на субекта да извърши някое от следните действия:

i) да приложи една или повече от процедурите или мерките, предвидени в плана за възстановяване;

ii) да актуализира плана за възстановяване в съответствие с член 5, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕО, когато обстоятелствата, довели до ранна намеса, се различават от допусканията, предвидени в първоначалния план за възстановяване, и да приложи една или повече от процедурите или мерките, предвидени в актуализирания план в рамките на конкретен срок;

б) изискването към ръководния орган на субекта да свика или — при неизпълнение на това изискване от страна на ръководния орган — възможност за самостоятелно свикване на събрание на акционерите на субекта, като и в двата случая се определя дневният ред и се изиска разглеждането на определени решения с цел приемането им от акционерите;

в) изискването към ръководния орган на субекта да изготви, когато е приложимо в съответствие с плана за възстановяване, план за договаряне на преструктурирането на дълга с някои или с всички съответни кредитори;

г) изискването за промяна на правната структура на институцията;

д) изискването за освобождаване или смяна в съответствие с член 13а на отделни или на всички членове на висшето ръководство или на ръководния орган на субекта;

е) назначаването на един или повече временни управители на субекта в съответствие с член 13б.

3. ЕЦБ избира подходящите мерки за ранна намеса въз основа на принципа на пропорционалност с оглед на заложените цели, като наред с останалата съответна информация взема предвид тежестта на нарушението или вероятното нарушение и бързината на влошаване на финансовото състояние на субекта.

4. За всяка от мерките, посочени в параграф 2, ЕЦБ определят срок, който е подходящ за изпълнението на съответната мярка и който позволява на ЕЦБ да оцени нейната ефективност.

5. Когато дадена група се състои от субекти, установени в участващи държави членки, както и в неучастващи държави членки, ЕЦБ представлява националните компетентни органи на участващите държави членки за целите на консултациите и сътрудничеството с неучастващите държави членки в съответствие с член 30 от Директива 2014/59/ЕС.

Когато групата включва субекти, установени в участващи държави членки, и дъщерни предприятия, установени в неучастващи държави членки, или значими клонове в такива държави членки, ЕЦБ съобщава всички съответни решения или мерки, посочени в членове 13 — 13в, от значение за групата на компетентните органи или органите за преструктуриране на неучастващата държава членка, в зависимост от случая.“;

16) вмъкват се следните членове 13а, 13б и 13в:

„*Член 13а*

Смяна на висшето ръководство или ръководния орган

За целите на член 13, параграф 2, буква д) новото висше ръководство или ръководен орган, или отделните техни членове, се назначават в съответствие с правото на Съюза и националното право и с одобрението на ЕЦБ.

Член 13б

Временен управител

1. За целите на член 13, параграф 2, буква е) ЕЦБ може, по целесъобразност с оглед на обстоятелствата, да назначи временен управител, който да извършва някое от следните действия:

а) да замести временно ръководния орган на субекта;

б) да работи временно съвместно с ръководния орган на субекта.

ЕЦБ посочва избора си по буква а) или б) към момента на назначаването на временния управител.

За целите на първа алинея, буква б), към момента на назначаването на временния управител ЕЦБ определя допълнително ролята, задълженията и правомощията на временния управител, както и всякакви изисквания към ръководния орган на субекта да се консултира с временния управител или да получава съгласието му, преди да вземе конкретни решения или да предприеме конкретни действия.

ЕЦБ оповестява публично назначаването на временен управител, освен когато временният управител не разполага с правомощието да представлява субекта.

Временните управители отговарят на изискванията, предвидени в член 91, параграфи 1, 2 и 3 от Директива 2013/36/ЕС. Оценката на ЕЦБ дали временният управител спазва тези изисквания е неразделна част от решението за назначаване на този временен управител.

2. ЕЦБ определя правомощията на временния управител към момента на назначаването му въз основа на принципа на пропорционалност с оглед на обстоятелствата. Тези правомощия могат да включват някои или всички правомощия на ръководния орган на субекта съгласно неговия устав и националното право, включително правомощията да упражнява някои или всички административни функции на ръководния орган на субекта. Правомощията на временния управител по отношение на субекта трябва да съответстват на приложимото дружествено право.

3. ЕЦБ определя ролята и функциите на временния управител към момента на назначаването му. Тази роля и функции могат да включват всички изброени по-долу елементи:

а) установяване на финансовото състояние на субекта;

б) управление на дейността или на част от дейността на субекта, с оглед запазване или възстановяване на финансовото му състояние;

в) предприемане на мерки за възстановяване на стабилното и благоразумно управление на дейността на субекта.

ЕЦБ определя към момента на назначаването всички ограничения на ролята и функциите на временния управител.

4. ЕЦБ има изключителното правомощие да назначава и освобождава временните управители. ЕЦБ може да освободи временния управител по всяко време и на всяко основание. ЕЦБ може да променя условията на назначение на временния управител по всяко време при спазване на настоящия член.

5. ЕЦБ може да изисква за определени действия на временния управител да е необходимо предварително съгласие на ЕЦБ. ЕЦБ определя всички такива изисквания в момента на назначаване на временния управител или в момента на всяка промяна на условията на неговото назначаване.

Във всички случаи временният управител може да упражнява правомощието да свиква общо събрание на акционерите на субекта и да определя дневния ред на такова събрание само с предварителното съгласие на ЕЦБ.

6. По искане на ЕЦБ временният управител изготвя доклади за финансовото състояние на субекта и за действията, извършени в хода на назначаването му, в съответствие с определен от ЕЦБ график и при всички случаи в края на мандата му.

7. Временният управител се назначава за максимален срок от 1 година. Този срок може да бъде подновен в изключителни случаи, ако условията за назначаване на временния управител са все още в сила. Тези условия се определят от ЕЦБ, която обосновава всяко подновяване на назначението на временния управител пред акционерите.

8. При спазване на настоящия член, назначаването на временен управител не засяга правата на акционерите, предвидени в правото на Съюза или националното дружествено право.

9. Временен управител, назначен съгласно параграфи 1—8 от настоящия член, не се счита за директор „в сянка“, нито за фактически директор съгласно националното право.

Член 13в

Подготовка за преструктуриране

1. По отношение на субектите и групите, посочени в член 7, параграф 2, и на субектите и групите, посочени в член 7, параграф 4, буква б) и член 7, параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагане на тези разпоредби, ЕЦБ или националните компетентни органи незабавно уведомяват Съвета за преструктуриране за всяко от следните:

а) всяка от мерките, посочени в член 16, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 или член 104, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС, която те изискват от даден субект или група да предприеме;

б) когато надзорната дейност показва, че условията, предвидени в член 13, параграф 1 от настоящия регламент или в член 27, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС, са изпълнени по отношение на даден субект или група, оценката, че тези условия са изпълнени, независимо от мерките за ранна намеса;

в) прилагането на някоя от мерките за ранна намеса, посочени в член 13 от настоящия регламент или член 27 от Директива 2014/59/ЕС.

Съветът за преструктуриране уведомява Комисията за всяко уведомление, получено от него съгласно първа алинея.

ЕЦБ и съответните компетентни органи следят отблизо в сътрудничество със Съвета за преструктуриране състоянието на посочените в първа алинея субекти и групи и спазването от тяхна страна на мерките по първа алинея, буква а), чиято цел е да се преодолее влошаването на състоянието на тези субекти и групи, и на мерките за ранна намеса по първа алинея, буква в).

2. ЕЦБ или съответният национален компетентен орган уведомява възможно най-рано Съвета за преструктуриране, когато счита, че е налице съществен риск едно или повече от обстоятелствата по член 18, параграф 4, да бъде в сила по отношение на субект по член 7, параграф 2 или субект по член 7, параграф 4, буква б) и член 7, параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагане на тези разпоредби. Уведомлението съдържа:

а) причините за уведомлението;

б) преглед на мерките, които биха предотвратили неизпълнението на задълженията от страна на субекта в разумен срок, очакваното им въздействие върху субекта по отношение на обстоятелствата, посочени в член 18, параграф 4, и очаквания срок за прилагането на тези мерки.

След получаване на уведомлението, посочено в първа алинея, Съветът за преструктуриране преценява, в тясно сътрудничество с ЕЦБ или съответния национален компетентен орган, какво представлява разумен срок за целите на оценката на условието, посочено в член 18, параграф 1, буква б), като взема предвид скоростта на влошаване на състоянието на субекта, необходимостта от ефективно изпълнение на стратегията за преструктуриране и всички други уместни съображения. Съветът за преструктуриране съобщава тази оценка на ЕЦБ или на съответния национален компетентен орган възможно най-рано.

След уведомлението, посочено в първа алинея, ЕЦБ или съответният национален компетентен орган и Съветът за преструктуриране наблюдават в

тясно сътрудничество състоянието на субекта, изпълнението на всички съответни мерки в очаквания им срок и всякакви други съществени събития. За тази цел Съветът за преструктуриране и ЕЦБ или съответният национален компетентен орган провеждат редовни срещи, чиято честотата се определя от Съвета за преструктуриране предвид обстоятелствата по случая. ЕЦБ или съответният национален компетентен орган и Съветът за преструктуриране си предоставят незабавно всяка съответна информация.

Съветът за преструктуриране уведомява Комисията за всяка информация, получена от него съгласно първа алинея.

3. ЕЦБ или съответният национален компетентен орган предоставя на Съвета за преструктуриране цялата поискана от него информация, необходима за всяко от следните действия:

а) актуализиране на плана за преструктуриране и подготовка за евентуалното преструктуриране на субекта по член 7, параграф 2 или на субекта по член 7, параграф 4, буква б) и член 7, параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагане на тези разпоредби;

б) извършване на оценката по член 20, параграфи 1 — 15.

Ако ЕЦБ или националните компетентни органи все още не разполагат с тази информация, те сътрудничат със Съвета за преструктуриране и координират действията си, за да я получат. За тази цел ЕЦБ и националните компетентни органи разполагат с правомощието да изискват от субекта да им предостави, включително чрез проверки на място, тази информация, която те предоставят на Съвета за преструктуриране.

4. Съветът за преструктуриране е оправомощен да предлага на пазара субекта по член 7, параграф 2 или субекта по член 7, параграф 4, буква б) и член 7, параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагане на тези разпоредби, или да организира такова предлагане сред потенциалните купувачи или да изисква от субекта да направи това с оглед:

а) подготовка за преструктурирането на този субект при спазване на условията, посочени в член 39, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС, и на изискванията за професионална тайна, предвидени в член 88 от настоящия регламент;

б) предоставяне на данни за целите на оценяването от Съвета за преструктуриране на условието по член 18, параграф 1, буква б) от настоящия регламент.

5. За целите на параграф 4 Съветът за преструктуриране има по-специално правомощието да:

а) поиска от съответния субект да създаде цифрова платформа за споделяне на информацията, необходима за предлагането на този субект, сред потенциалните купувачи или сред ангажираните от Съвета за преструктуриране консултанти и оценители;

б) да изиска от съответния национален орган за преструктуриране да изготви проект на предварителна схема за преструктуриране на съответния субект.

6. Констатацията, че са изпълнени условията по член 13, параграф 1 от настоящия регламент или член 27, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС, и предварителното приемане на мерки за ранна намеса не са необходими условия, за да може Съветът за преструктуриране да се подготви за преструктурирането на субекта или да упражни правомощията, посочени в параграфи 4 и 5 от настоящия член.

7. Съветът за преструктуриране уведомява Комисията, ЕЦБ, съответните национални компетентни органи и съответните национални органи за преструктуриране за всяко действие, предприето съгласно параграфи 4 и 5.

8. ЕЦБ, националните компетентни органи, Съветът за преструктуриране и съответните национални органи за преструктуриране си сътрудничат тясно при:

а) проучването на посочените в параграф 1, първа алинея, буква а) мерки, чиято цел е да се преодолее влошаването на състоянието на субекта и групата, както и мерките, посочени в параграф 1, първа алинея, буква в);

б) проучването на някое от действията, посочени в параграфи 4 и 5;

в) изпълнението на действията, посочени в букви а) и б) от настоящата алинея.

ЕЦБ, националните компетентни органи, Съветът за преструктуриране и съответните национални органи за преструктуриране гарантират, че тези мерки и действия са последователни, координирани и ефективни.“;

17) в член 14, параграф 2, букви в) и г) се заменят със следното:

„в) защита на публичните средства, като се свежда до минимум зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа, особено когато се предоставя от бюджета на държава членка;

г) защита на вложителите, като същевременно се сведат до минимум загубите за схемите за гарантиране на депозитите, и защита на инвеститорите по Директива 97/9/ЕО;“;

18) в член 16 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Съветът за преструктуриране предприема действие по преструктуриране по отношение на предприятие майка по член 2, буква б), когато са изпълнени предвидените в член 18, параграф 1 условия.

За тези цели се счита, че предприятието майка по член 2, буква б) е проблемно или има вероятност да стане проблемно при някое от следните обстоятелства:

а) предприятието майка отговаря на едно или повече от условията, предвидени в член 18, параграф 4, буква б), в) или г);

б) предприятието майка нарушава съществено или има обективни фактори, които показват, че в близко бъдеще предприятието майка ще наруши съществено приложимите изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 или в националните разпоредби за транспониране на Директива 2013/36/ЕС.“;

19) член 18 се изменя, както следва:

а) параграфи 1, 1а, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. Съветът за преструктуриране приема схема за преструктуриране в съответствие с параграф 6 по отношение на субектите по член 7, параграф 2, както и по отношение на субектите по член 7, параграф 4, буква б) и член 7, параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагането на посочените разпоредби, единствено когато установи на своя изпълнителна сесия, при получаване на съобщение съгласно втора алинея или по своя собствена инициатива, че са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен;

б) предвид сроковете, необходимостта от ефективно изпълнение на стратегията за преструктуриране и всички други уместни съображения няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки от институционални защитни схеми, действия на надзорните органи, мерки за ранна намеса или обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по член 21, параграф 1, предприети по отношение на субекта, да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от страна на субекта;

в) действието по преструктуриране е необходимо в обществен интерес съгласно параграф 5.

Оценката на условието, посочено в първа алинея, буква а), се извършва от ЕЦБ за субектите по член 7, параграф 2, буква а) или от съответния национален компетентен орган за субектите по член 7, параграф 2, буква б), член 7, параграф 3, втора алинея, член 7, параграф 4, буква б) и член 7, параграф 5, след консултация със Съвета за преструктуриране. Съветът за преструктуриране може на своя изпълнителна сесия да извърши такава оценка единствено след като уведоми ЕЦБ или съответния национален компетентен орган за намерението си да извърши такава оценка и само ако ЕЦБ или съответният национален компетентен орган не извършат сами такава оценка в рамките на три календарни дни след получаването на тази информация. ЕЦБ или съответният национален компетентен орган незабавно предоставя на Съвета за преструктуриране всяка съответна информация, която Съветът за преструктуриране изисква с оглед извършване на оценката си, преди или след като е била уведомена от Съвета за преструктуриране за намерението му да извърши оценка на условието, посочено в първа алинея, буква а).

Когато ЕЦБ или съответният национален компетентен орган прецени, че условието, посочено в първа алинея, буква а), е изпълнено по отношение на субект по първа алинея, тя незабавно съобщава оценката си на Комисията и на Съвета за преструктуриране.

Оценката на условието, посочено в първа алинея, буква б), се извършва от Съвета за преструктуриране на неговата изпълнителна сесия и в тясно сътрудничество с ЕЦБ или съответния национален компетентен орган. ЕЦБ или съответният национален компетентен орган незабавно предоставя на Съвета за преструктуриране всяка съответна информация, която Съветът за преструктуриране изисква за извършването на оценката си. ЕЦБ или съответният национален компетентен орган може също така

да информира Съвета за преструктуриране, че счита за изпълнено условието, посочено в първа алинея, буква б).

1а. Съветът за преструктуриране може да приеме схема за преструктуриране в съответствие с параграф 1 във връзка с централен орган и всички дълготрайно свързани с него кредитни институции, които са част от същата група за преструктуриране, когато централният орган и всички дълготрайно свързани с него кредитни институции или групата за преструктуриране, към която принадлежат, спазват като едно цяло условията, предвидени в параграф 1, първа алинея.

2. Без да се засягат случаите, в които ЕЦБ е решила да упражнява пряко надзорните задачи, свързани с кредитни институции, съгласно член 6, параграф 5, буква б) от Регламент (ЕС) № 1024/2013, при получаване на съобщението по параграф 1 във връзка със субект или група по член 7, параграф 3, Съветът за преструктуриране незабавно съобщава своята оценка по параграф 1, четвърта алинея на ЕЦБ или на съответния национален компетентен орган.

3. Предходното приемане на мярка в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1024/2013, член 27 от Директива 2014/59/ЕС, член 13 от настоящия регламент или член 104 от Директива 2013/36/ЕС не е условие за предприемането на действие по преструктуриране.“;

б) параграф 4 се изменя, както следва:

i) в първа алинея буква г) се заменя със следното:

„г) необходима е извънредна публична финансова подкрепа, освен когато такава подкрепа се предоставя под една от посочените в член 18а, параграф 1 форми;

ii) втора и трета алинея се заличават.

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. За целите на параграф 1, буква в) дадено действие по преструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако това действие по преструктуриране е необходимо за постигането на една или повече от изброените в член 14 цели на преструктурирането и е съобразено с тях, както и ако с ликвидирането на институцията по обичайното производство по несъстоятелност целите на преструктурирането няма да бъдат постигнати по-ефективно.

При извършването на оценката, посочена в първа алинея, Съветът за преструктуриране, въз основа на информацията, с която разполага към момента на оценката, разглежда и сравнява цялата извънредна публична финансова подкрепа, която може основателно да се очаква да бъде предоставена на субекта — както в случай на преструктуриране, така и в случай на ликвидация в съответствие с приложимото национално право.“;

г) в параграф 7 втората алинея се заменя със следното:

„В рамките на 24 часа след като Съветът за преструктуриране ѝ е предал схемата за преструктуриране, Комисията я одобрява или представя възражения по отношение на аспектите на схемата, във връзка с които има свобода на преценка, в случаите, които не са обхванати от трета

алинея от настоящия параграф, или по отношение на предложеното използване на държавна помощ или помощ от Фонда, което не се счита за съвместимо с правилата на вътрешния пазар.“;

д) добавя се следният параграф 11:

„11. Когато са изпълнени условията, посочени в параграф 1, букви а) и б), Съветът за преструктуриране може да даде указания на националните органи за преструктуриране да упражнят правомощията съгласно националното право, с което се транспонира член 33а от Директива 2014/59/ЕС, в съответствие с предвидените в националното право условия. Националните органи за преструктуриране изпълняват указанията на Съвета за преструктуриране в съответствие с член 29.“;

20) вмъква се следният член 18а:

„*Член 18а*

Извънредна публична финансова подкрепа

1. Извънредна публична финансова подкрепа извън действие по преструктуриране може да бъде предоставена на субект по член 2 при съблюдаване на предвидените в съюзната уредба на държавната помощ условия и изисквания и като изключение само в някой от следните случаи:

а) когато, за преодоляването на сериозни смущения в икономиката на държава членка и запазването на финансовата стабилност, извънредната публична финансова подкрепа е под една от следните форми:

i) държавна гаранция за обезпечаване на ликвидни улеснения, които централните банки предоставят в съответствие с условията на централните банки;

ii) държавна гаранция на новоемитирани задължения;

iii) придобиване на инструменти на собствения капитал, различни от инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или на други капиталови инструменти, или използване на мерки за управление на обезценени активи, чиито цени, продължителност и условия не предоставят неправомерно предимство на съответната институция или субект, ако към момента на предоставяне на публичната подкрепа не е налице нито едно от обстоятелствата, посочени в член 18, параграф 4, букви а), б) или в) или в член 21, параграф 1;

б) когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на намеса на схема за гарантиране на депозитите с цел запазване на финансовата стабилност и дългосрочната жизнеспособност на кредитната институция в съответствие с условията, предвидени в членове 11а и 11б от Директива 2014/49/ЕС, ако не е налице нито едно от обстоятелствата, посочени в член 18, параграф 4;

в) когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на намеса на схема за гарантиране на депозитите в рамките на ликвидацията на институция съгласно член 32б от Директива 2014/59/ЕС и в съответствие с условията, предвидени в член 11, параграф 5 от Директива 2014/49/ЕС;

г) когато извънредната публична финансова подкрепа е под формата на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, предоставена в рамките на ликвидацията на институцията или субекта съгласно член 32б от Директива 2014/59/ЕС, която не е подкрепа, предоставена от схема за гарантиране на депозитите съгласно член 11, параграф 5 от Директива 2014/49/ЕС.

2. Мерките за подкрепа, посочени в параграф 1, буква а), удовлетворяват всички изброени по-долу критерии:

а) мерките са ограничени до платежоспособни субекти, както е потвърдено от ЕЦБ или от съответния национален компетентен орган;

б) мерките са с предпазен и временен характер и се основават на предварително определена стратегия за действие на мерките, одобрена от ЕЦБ или от съответния национален компетентен орган, включваща ясно определена дата на прекратяване, дата на продажба или график за погасяване за всяка от предвидените мерки;

в) мерките са съобразени с целите за преодоляване на последиците от сериозните смущения или за запазване на финансовата стабилност;

г) мерките не се използват за компенсиране на загуби, които субектът е понесъл или е вероятно да понесе в близко бъдеще.

За целите на първа алинея, буква а) даден субект се счита за платежоспособен, когато ЕЦБ или съответният национален компетентен орган са стигнали до заключението, че не е извършено или няма вероятност през следващите 12 месеца да настъпи нарушение на някое от изискванията, посочени в член 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 104а от Директива 2013/36/ЕС, член 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033, член 40 от Директива (ЕС) 2019/2034, или на съответните приложими изисквания съгласно националното право или правото на Съюза.

За целите на първа алинея, буква г) съответният компетентен орган определя количествено загубите, които субектът е понесъл или е вероятно да понесе. Това количествено определяне се извършва най-малко въз основа на счетоводния баланс на субекта, при условие че балансът отговаря на приложимите счетоводни правила и стандарти и е заверен от независим външен одитор, и по възможност въз основа на прегледи на качеството на активите, извършени от ЕЦБ, ЕБО или националните органи, или по целесъобразност на проверки на място, извършени от ЕЦБ или съответния национален компетентен орган.

Мерките за подкрепа, посочени в параграф 1, буква а), подточка iii), се ограничават до мерки, които са били оценени от ЕЦБ или съответния национален компетентен орган като необходими за поддържане на платежоспособността на субекта чрез преодоляване на недостига на капитал, установен при неблагоприятния сценарий на стрес тестовете, проведени на национално равнище, на равнището на Съюза или на равнището на ЕНМ, или при равностойни действия, извършени от ЕЦБ, ЕБО или националните органи, когато е приложимо, потвърдени от ЕЦБ или от съответния национален компетентен орган.

Чрез дерогация от параграф 1, буква а), подточка iii) придобиването на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред се разрешава по

изключение, когато естеството на установения недостиг е такова, че придобиването на други инструменти на собствения капитал или други капиталови инструменти не би позволило на съответния субект да преодолее недостига на капитал, установен при неблагоприятния сценарий на съответния стрес тест или при равностойни действия. Размерът на придобитите инструменти на базовия собствен капитал от първи ред не надвишава 2 % от общата рискова експозиция на съответната институция или субект, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

В случай че някоя от мерките за подкрепа, посочени в параграф 1, буква а), не бъде изкупена, изплатена или прекратена по друг начин в съответствие със стратегията за действие на мерките, установена към момента на предоставяне на мярката, ЕЦБ или съответният национален компетентен орган стига до заключението, че условието по член 18, параграф 1, буква а) е изпълнено по отношение на институцията или субекта, които са получили тези мерки за подкрепа, и в съответствие с член 18, параграф 1, трета алинея съобщава тази констатация на Комисията и Съвета за преструктуриране.“;

21) член 19 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато действията по преструктуриране включват предоставяне на държавна помощ в съответствие с член 107, параграф 1 от ДФЕС или на помощ от Фонда в съответствие с параграф 3 от настоящия член, схемата за преструктуриране по член 18, параграф 6 от настоящия регламент не влиза в сила, докато Комисията не приеме положително или обвързано с условия решение, или решение да не се повдигат възражения, относно съвместимостта на използването на подобна помощ с правилата на вътрешния пазар. Комисията взема решение относно съвместимостта на използването на държавна помощ или на помощ от Фонда с правилата на вътрешния пазар най-късно когато одобрява или възразява срещу схемата за преструктуриране по член 18, параграф 7, втора алинея или когато срокът от 24 часа, посочен в член 18, параграф 7, пета алинея, изтече, в зависимост от това кое от двете настъпи по-рано.

При изпълнението на задачите, възложени им с член 18 от настоящия регламент, институциите на Съюза разполагат със структурни механизми, с които се гарантира оперативна независимост и се избягват конфликтите на интереси, които биха могли да възникнат между функциите, на които е възложено изпълнението на тези задачи, и други функции, и оповестяват публично по подходящ начин цялата съответна информация относно вътрешната си организация в това отношение.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Веднага щом Съветът за преструктуриране прецени, че може да е необходимо да се използва Фондът, той се свързва неофициално, своевременно и по поверителен начин с Комисията, за да обсъди евентуалното използване на Фонда, включително свързаните с това правни и икономически аспекти. Съветът за преструктуриране уведомява официално Комисията за предложеното използване на Фонда, едва след като може с достатъчна степен на сигурност да заключи, че предвидената схема за преструктуриране ще доведе до използването на помощ от

Фонда. Това уведомление съдържа цялата информация, от която Комисията се нуждае, за да направи своите оценки съгласно настоящия параграф, и с която Съветът за преструктуриране разполага или която има правомощия да получи в съответствие с настоящия регламент.

След получаване на уведомлението по първа алинея Комисията преценява дали използването на Фонда ще наруши или има риск да наруши конкуренцията, като поставя в по-благоприятно положение бенефициера или всяко друго предприятие, така че, доколкото това би засегнало търговията между държавите членки, такова използване на Фонда би било несъвместимо с вътрешния пазар. Комисията прилага към използването на Фонда критериите, установени за прилагането на правилата за държавна помощ, заложени в член 107 от ДФЕС. Съветът за преструктуриране предоставя на Комисията информацията, с която разполага или която има правомощия да получи в съответствие с настоящия регламент и която Комисията счита за необходима за извършването на тази оценка.

При изготвянето на своята оценка Комисията се ръководи от всички приложими регламенти, приети съгласно член 109 от ДФЕС, всички свързани и приложими съобщения и насоки на Комисията, както и всички мерки, приети от Комисията при прилагане на правилата на Договорите относно държавната помощ, които са в сила към момента на изготвяне на оценката. Посочените мерки се прилагат, все едно че позоваванията на държавата членка, която отговаря за уведомяването за помощта, са позовавания на Съвета за преструктуриране, както и с всички други необходими изменения.

Комисията решава относно съвместимостта на използването на Фонда с вътрешния пазар и адресира това решение до Съвета за преструктуриране и до националните органи за преструктуриране на съответната държава членка или държави членки. Посоченото решение може да е обвързано с условия, ангажименти или други задължения по отношение на бенефициера, като се отчита необходимостта от своевременно изпълнение на действията по преструктуриране от страна на Съвета за преструктуриране.

С решението може също така да се определят задължения за Съвета за преструктуриране, националните органи за преструктуриране в участващата държава членка или заинтересованите държави членки или бенефициера, за да се даде възможност за наблюдение за спазването на решението. Това може да включва изисквания за определянето на попечител или друго независимо лице, което да оказва съдействие при наблюдението. Попечителят или друго независимо лице може да изпълнява функциите, които са посочени в решението на Комисията.

Всяко решение съгласно настоящия параграф се публикува в Официален вестник на Европейския съюз.

Комисията може да вземе отрицателно решение с адресат Съветът за преструктуриране, когато реши, че предложеното използване на Фонда би било несъвместимо с вътрешния пазар и няма да може да бъде приложено под формата, предложена от Съвета за преструктуриране. При получаване на такова решение Съветът за преструктуриране преразглежда своята

схема за преструктуриране и подготвя преразгледана схема за преструктуриране.“;

в) параграф 10 се заменя със следното:

„10. Чрез дерогация от параграф 3, по искане на държава членка или на Съвета за преструктуриране Съветът на ЕС може в срок от 7 дни от подаването на искането да реши с единодушие, че използването на Фонда се счита за съвместимо с правилата на вътрешния пазар, ако това решение е оправдано от извънредни обстоятелства. Комисията взема решение по случая, ако Съветът не е взел решение в рамките на тези 7 дни.“;

22) член 20 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Преди да определи дали са изпълнени условията за преструктуриране или условията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по член 21, параграф 1, Съветът за преструктуриране се уверява, че активите и задълженията на субекта по член 2 се оценяват справедливо, консервативно и реалистично от лице, което е независимо от публични органи, включително от самия Съвет за преструктуриране и националния орган за преструктуриране, както и от съответния субект.“;

б) вмъква се следният параграф 8а:

„8а. Когато е необходимо да се предостави информация за решенията, посочени в параграф 5, букви в) и г), оценителят допълва информацията по параграф 7, буква в) с оценка на стойността на задбалансовите активи и пасиви, включително условните пасиви и активи.“;

в) в параграф 18 се добавя следната буква г):

„г) при определяне на загубите, които схемата за гарантиране на депозитите би понесла при ликвидация на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност, се прилагат критериите и методологията, посочени в член 11д от Директива 2014/49/ЕС и във всеки делегиран акт, приет съгласно същия член.“;

23) член 21 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) първата алинея се изменя, както следва:

— уводният текст се заменя със следното:

„1. Като действа в съответствие с предвидената в член 18 процедура, Съветът за преструктуриране упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по параграф 7а, по отношение на субектите и групите по член 7, параграф 2, както и по отношение на субектите и групите по член 7, параграф 4, буква б) и член 7, параграф 5, когато условията за прилагането на посочените разпоредби са изпълнени и единствено когато прецени на своя изпълнителна сесия, при получаване на съобщение съгласно

втора алинея или по своя собствена инициатива, че са изпълнени едно или повече от следните условия:“;

— буква д) се заменя със следното:

„д) субектът или групата са поискали извънредна публична финансова подкрепа, освен когато такава подкрепа се предоставя под една от посочените в член 18а, параграф 1 форми;“;

ii) втората алинея се заменя със следното:

„Оценката на условията по първа алинея, букви а) — г) се извършва от ЕЦБ за субектите, посочени в член 7, параграф 2, буква а), или от съответния национален компетентен орган за субектите, посочени в член 7, параграф 2, буква б), член 7, параграф 4, буква б) и член 7, параграф 5, както и от Съвета за преструктуриране на неговата изпълнителна сесия, съгласно разпределението на задачите по предвидената в член 18, параграфи 1 и 2 процедура.“;

б) параграф 2 се заличава;

в) в параграф 3 буква б) се заменя със следното:

„б) предвид сроковете, необходимостта от ефективно изпълнение на правомощията за обезценяване и преобразуване или стратегията за преструктуриране за групата за преструктуриране и всички други уместни съображения няма реална вероятност някое действие, включително алтернативни мерки от страна на частния сектор, действия на надзорните органи или мерки за ранна намеса, различно от обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по параграф 7а, да предотврати в разумен срок неизпълнението на задължения от страна на субекта или групата.“;

г) параграф 9 се заменя със следното:

„9. Ако са изпълнени едно или повече от условията по параграф 1 по отношение на субект, посочен в този параграф, и условията по член 18, параграф 1 са също изпълнени по отношение на този субект или на субект, принадлежащ към същата група, се прилага процедурата, предвидена в член 18, параграфи 6, 7 и 8.“;

24) член 27 се изменя, както следва:

а) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Фондът може да направи посочената в параграф 6 вноска само когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) вноската на акционерите, притежателите на съответните капиталови инструменти и други задължения, които споделят загуби чрез намаляване, обезценяване или преобразуване съгласно член 48, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС и член 21, параграф 10 от настоящия регламент, и на схемата за гарантиране на депозитите съгласно член 79 от настоящия регламент и член 109 от Директива 2014/59/ЕС, когато е приложимо, в поемането на загуби и рекапитализацията е равна на сума, не по-малка от 8 % от общите

задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на преструктуриране, изчислени в съответствие с оценката, предвидена в член 20, параграфи 1 — 15;

б) вноската на Фонда не надхвърля 5 % от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на преструктуриране, изчислени в съответствие с оценката, предвидена в член 20, параграфи 1 — 15.“;

б) параграфи 9 и 10 се заменят със следното:

„9. Фондът може да прави вноски от ресурси, които са набрани чрез предварителни вноски по член 70 и които все още не са използвани, при условие че е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) Фондът е направил вноска съгласно параграф 6 и таванът от 5 %, посочен в параграф 7, буква б), е достигнат;

б) всички задължения с по-нисък ред от депозитите, които не са били изключени от споделянето на загуби съгласно параграфи 3 и 5, са били напълно обезценени или преобразувани.

10. При извънредни обстоятелства, като алтернатива или в допълнение към вноската на Фонда по параграф 9, когато са изпълнени условията по параграф 9, Съветът за преструктуриране може да потърси допълнително финансиране от алтернативни източници.“;

в) в параграф 13 втората алинея се заменя със следното:

„Предвидената в първа алинея оценка определя сумата, с която задълженията, които споделят загуби, трябва да бъдат обезценени или преобразувани:

а) за възстановяване на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред на институцията в режим на преструктуриране или, когато е приложимо, за определяне на съответното съотношение на мостовата институция, като се взема предвид всяка капиталова вноска от Фонда съгласно член 76, параграф 1, буква г);

б) за поддържане на необходимото равнище на доверието на пазара към институцията в режим на преструктуриране или към мостовата институция, като се отчита необходимостта от покриване на условните задължения, и осигуряване на възможност институцията в режим на преструктуриране да продължи да изпълнява условията за лицензиране в продължение на най-малко 1 година и да продължи да извършва дейностите, за които е била лицензирана съгласно Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС.“;

25) член 30 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„**Задължение за сътрудничество и обмен на информация**“;

б) вмъкват се следните параграфи 2а, 2б и 2в:

„2а. Съветът за преструктуриране, ЕССР, ЕБО, ЕОЦКП и ЕОЗППО си сътрудничат тясно и си предоставят цялата информация, необходима за изпълнението на съответните им задачи.

2б. ЕЦБ и другите членове на Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) си сътрудничат тясно със Съвета за преструктуриране и му предоставят цялата информация, необходима за изпълнението на неговите задачи, включително информацията, събрана от тях в съответствие с техния устав. За съответния обмен се прилага член 88, параграф 6.

2в. Определените органи по член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/49/ЕС си сътрудничат тясно със Съвета за преструктуриране и му предоставят цялата информация, необходима за изпълнението на неговите задачи.“;

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Съветът за преструктуриране полага усилия да работи в тясно сътрудничество с всеки инструмент за публична финансова помощ, включително с Европейския инструмент за финансова стабилност (ЕИФС) и Европейския механизъм за стабилност (ЕМС), по специално във всяка от следните ситуации:

а) при извънредните обстоятелства, посочени в член 27, параграф 9, и когато такъв инструмент е отпуснал или има вероятност да отпусне пряка или непряка финансова помощ на субекти, установени в участваща държава членка;

б) когато Съветът за преструктуриране е сключил за Фонда финансово споразумение съгласно член 74.“;

г) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Когато е необходимо, Съветът за преструктуриране сключва с ЕЦБ и другите членове на ЕСЦБ, с националните органи за преструктуриране и с националните компетентни органи меморандум за разбирателство, описващ общите условия за осъществяване на сътрудничеството съгласно параграфи 2, 2а, 2б и 4 от настоящия член и съгласно член 74, втора алинея при изпълнението на съответните им задачи съгласно правото на Съюза. Меморандумът подлежи на редовен преглед и се публикува при спазване на изискванията за професионална тайна.“;

26) вмъква се следният член 30а:

„*Член 30а*

Информация, съхранявана от централизиран автоматизиран механизъм

1. Органите, управляващи централизираните автоматизирани механизми, създадени с член 32а от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета**, предоставят на Съвета за преструктуриране по негова искане информация относно броя на клиентите, за които субектът по член 2 е единственият или основният банков партньор.

2. Съветът за преструктуриране изисква информацията, посочена в параграф 1, за всеки случай поотделно и само когато това е необходимо за целите на изпълнението на неговите задачи съгласно настоящия регламент.

3. Съветът за преструктуриране може да споделя информацията, получена съгласно параграф 1, с националните органи за преструктуриране в контекста на изпълнението на съответните им задачи съгласно настоящия регламент.

** Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“;

27) в член 31 се добавя следният параграф 3:

„3. За субектите и групите, посочени в член 7, параграф 2, и за субектите и групите, посочени в член 7, параграф 4, буква б) и член 7, параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагане на тези разпоредби, националните компетентни органи се консултират със Съвета за преструктуриране, преди да действат по член 86 от Директива 2014/59/ЕО.“;

28) в член 32, параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„Когато дадена група се състои от субекти, установени в участващи държави членки, както и в неучастващи държави членки или трети държави, без да се засягат случаите, в които съгласно настоящия регламент се изисква одобрение на Съвета или на Комисията, Съветът за преструктуриране представлява националните органи за преструктуриране на участващите държави членки за целите на консултациите и сътрудничеството с неучастващи държави членки или с трети държави в съответствие с членове 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45з, 55, както и с членове 88 — 92 от Директива 2014/59/ЕС.“;

29) член 34 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 уводният текст се заменя със следното:

„Като използва пълноценно цялата информация, с която ЕЦБ вече разполага, включително събраната от членовете на ЕСЦБ в съответствие с техния устав, или цялата информация, с която разполагат националните компетентни органи, ЕССР, ЕБО, ЕОЦКП или ЕОЗППО, Съветът за преструктуриране може — чрез националните органи за преструктуриране или пряко, след като съответно ги е информирал — да изиска от изброените по-долу юридически или физически лица да му предоставят цялата информация, необходима за изпълнението на неговите задачи, по определените от него процедура и форма:“;

б) параграфи 5 и 6 се заменят със следното:

„5. Съветът за преструктуриране, ЕЦБ, членовете на ЕСЦБ, националните компетентни органи, ЕССР, ЕБО, ЕОЦКП, ЕОЗППО и националните органи за преструктуриране могат да изготвят меморандуми за разбирателство, с които се определя процедурата, уреждаща обмена на информация. Обменът на информация между Съвета за преструктуриране, ЕЦБ и другите членове на ЕСЦБ, националните компетентни органи, ЕССР, ЕБО, ЕОЦКП, ЕОЗППО и националните органи за преструктуриране не се счита за нарушаване на изискванията за професионалната тайна.

6. Националните компетентни органи, ЕЦБ, членовете на ЕСЦБ, ЕССР, ЕБО, ЕОЦКП, ЕОЗППО и националните органи за преструктуриране си сътрудничат със Съвета за преструктуриране, за да проверят дали част

или цялата поискана информация е вече на разположение към момента на отправяне на искането. Когато подобна информация е на разположение, националните компетентни органи, ЕЦБ и другите членове на ЕСЦБ, ЕССР, ЕБО, ЕОЦКП, ЕОЗППО или националните органи за преструктуриране предоставят тази информация на Съвета за преструктуриране.“;

30) в член 43, параграф 1 се вмъква следната буква аа):

„аа) заместник-председател, назначен в съответствие с член 56;“;

31) в член 50, параграф 1 буква н) се заменя със следното:

„н) при спазване на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа назначава счетоводител и вътрешен одитор, които са функционално независими при изпълнението на своите задължения;“;

32) член 53 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„На своята изпълнителна сесия Съветът за преструктуриране се състои от председателя, заместник-председателя и четиримата членове, посочени в член 43, параграф 1, буква б).“;

б) в параграф 5 думите „член 43, параграф 1, букви а) и б)“ се заменят с думите „член 43, параграф 1, букви а), аа) и б)“;

33) в член 55 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. При разискванията относно отделен субект или група, установена само в една участваща държава членка, ако всички членове, посочени в член 53, параграфи 1 и 3, не могат да постигнат съгласие чрез консенсус в рамките на определения от председателя срок, председателят, заместник-председателят и членовете, посочени в член 43, параграф 1, буква б), вземат решение с обикновено мнозинство.

2. При разискванията относно трансгранична група, ако всички членове, посочени в член 53, параграфи 1 и 4, не могат да постигнат съгласие с консенсус в рамките на определения от председателя срок, председателят, заместник-председателят и членовете, посочени в член 43, параграф 1, буква б), вземат решение с обикновено мнозинство.“;

34) член 56 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква г) се заменя със следното:

„г) изготвянето на предварителния проектобюджет и проектобюджета на Съвета за преструктуриране в съответствие с член 61 и изпълнението на бюджета на Съвета за преструктуриране в съответствие с член 63;“;

б) в параграф 5 първа алинея се заменя със следното:

„Мандатът на председателя, на заместник-председателя и на членовете, посочени в член 43, параграф 1, буква б), е пет години. Този мандат подлежи на еднократно подновяване.

Лице, което е заемало два мандата като председател, заместник-председател или член, посочен в член 43, параграф 1, буква б), не може да бъде назначено на някоя от другите две длъжности.“;

в) в параграф 6, първа алинея се добавя следното изречение:

„Комисията може да подреди имената в списъка с подбрани кандидати според своята оценка за пригодността на всеки кандидат с оглед на критериите, посочени в параграф 4 от настоящия член.“;

г) вмъква се следният параграф 6а:

„6а. През 9-те месеца преди края на първия мандат на председателя, заместник-председателя и членовете, посочени в член 43, параграф 1, буква б), Комисията прави оценка на резултатите, постигнати през първия мандат, и въз основа на нея решава дали да представи предложение за подновяване на мандата.

Съветът, действащ по предложение на Комисията, приема решение за изпълнение, с което се подновява мандатът на председателя, заместник-председателя и членовете, посочени в член 43, параграф 1, буква б). Съветът приема решението с квалифицирано мнозинство.“;

д) в параграф 7 последното изречение се заменя със следното:

„Председателят, заместник-председателят и членовете, посочени в член 43, параграф 1, буква б), остават на длъжност до назначаването и встъпването в длъжност на техните приемници в съответствие с решението на Съвета по параграф 6 от настоящия член.“;

35) член 61 се заменя със следното:

„*Член 61*

Съставяне на бюджета

1. До 31 март всяка година председателят изготвя предварителен проектобюджет на Съвета за преструктуриране, включително предварителен разчет на приходите и разходите на Съвета за преструктуриране за следващата година, заедно с щатното разписание за следващата година и го предава на Съвета за преструктуриране на неговата пленарна сесия.

На своята пленарна сесия Съветът за преструктуриране коригира, когато е необходимо, предварителния проектобюджет на Съвета за преструктуриране заедно с проекта на щатното разписание.

2. Въз основа на предварителния проектобюджет, приет от Съвета за преструктуриране на неговата пленарна сесия, председателят изготвя проектобюджет на Съвета за преструктуриране и го представя на Съвета за преструктуриране за приемане на неговата пленарна сесия.

До 30 ноември всяка година Съветът за преструктуриране коригира, когато е необходимо, на своя пленарна сесия представения от председателя проектобюджет и приема окончателния бюджет на Съвета за преструктуриране заедно с щатното разписание.“;

36) в член 69 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Ако след първоначалния срок, посочен в параграф 1, наличните финансови средства спаднат под целевото равнище по същия параграф, редовните вноски, изчислени в съответствие с член 70, продължават да се набират до достигане на целевото равнище. Съветът за преструктуриране може да отложи събирането на редовните вноски по член 70 за една или повече години, докато сумата,

която трябва да бъде събрана, достигне сума, която съответства на разходите по събирането, при условие че това отлагане не засяга съществено капацитета на Съвета за преструктуриране да използва Фонда съгласно раздел 3. След като целевото равнище е било достигнато за първи път и наличните финансови средства впоследствие са намалели до по-малко от две трети от целевото равнище, тези вноски се определят на равнище, което позволява целевото равнище да се достигне в срок от 6 години.“;

37) член 70 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Наличните финансови средства, които се вземат предвид, за да се достигне целевото равнище, посочено в член 69, може да включват неотменими ангажименти за плащане, които са гарантирани в пълна степен с обезпечение от нискорискови активи, необременени с права на трети лица, които са на разположение свободно и са набелязани за изключително ползване от Съвета за преструктуриране за целите, посочени в член 76, параграф 1. Делът на тези неотменими ангажименти за плащане не може да надхвърля 50 % от общия размер на вноските, набрани съгласно настоящия член. В рамките на този таван Съветът за преструктуриране определя ежегодно дела на неотменимите ангажименти за плащане от общия размер на вноските, които трябва да бъдат набрани в съответствие с настоящия член.“;

б) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. Съветът за преструктуриране изисква неотменимите ангажименти за плащане, поети съгласно параграф 3 от настоящия член, когато е необходимо използването на Фонда съгласно член 76.

Когато институция или субект престане да попада в обхвата на член 2 и вече няма задължението да плаща вноски в съответствие с параграф 1 от настоящия член, Съветът за преструктуриране изисква неотменимите ангажименти за плащане, поети съгласно параграф 3 и все още дължими. Ако вноската, свързана с неотменимия ангажимент за плащане, бъде надлежно платена при първо поискване, Съветът за преструктуриране отменя ангажимента и връща обезпечението. Ако вноската не бъде надлежно платена при първо поискване, Съветът за преструктуриране изземва обезпечението и отменя ангажимента.“;

38) в член 71, параграф 1 втората алинея се заменя със следното:

„Общият размер на извънредните последващи вноски на година не надхвърля три пъти по 12,5 % от целевото равнище.“;

39) в член 74 се вмъква следната алинея:

„Съветът за преструктуриране информира Комисията и ЕЦБ веднага щом прецени, че може да е необходимо да задейства финансовите споразумения, сключени за Фонда в съответствие с настоящия член, и предоставя на Комисията и на ЕЦБ цялата информация, необходима за изпълнението на техните задачи във връзка с тези финансови договорености.“;

40) член 76 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато Съветът за преструктуриране констатира, че използването на Фонда за посочените в параграф 1 цели вероятно ще доведе до прехвърляне на част от загубите на субект по член 2 към Фонда, се прилагат предвидените в член 27 принципи, уреждащи използване на Фонда.“;

б) добавят се следните параграфи 5 и 6:

„5. Когато инструментите за преструктуриране, посочени в член 22, параграф 2, буква а) или б), се използват за прехвърляне само на част от активите, правата или задълженията на институцията в режим на преструктуриране, Съветът за преструктуриране има вземане срещу остатъчната част от субекта за всички разходи и загуби, понесени от Фонда в резултат на вноските за преструктуриране съгласно параграфи 1 и 2 от настоящия член във връзка със загуби, които кредиторите иначе биха понесли.

6. Във всяка участваща държава членка вземанията на Съвета за преструктуриране, посочени в параграф 5 от настоящия член и в член 22, параграф 6, имат същия ред като вземанията на националните механизми за финансиране на преструктурирането съгласно националното право на съответната държава членка, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност съгласно член 108, параграф 9 от Директива 2014/59/ЕС.“;

41) член 79 се изменя, както следва:

а) параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. Участващите държави членки гарантират, че ако Съветът за преструктуриране предприеме действие по преструктуриране по отношение на кредитна институция и ако това действие запазва достъпа на вложителите до техните депозити, схемата за гарантиране на депозити, с която е свързана институцията, прави вноска за целите и при условията, предвидени в член 109 от Директива 2014/59/ЕС, с оглед предотвратяване поемането на загуби от вложителите.

2. Съветът за преструктуриране определя размера на вноската на схемата за гарантиране на депозитите в съответствие с параграф 1, след като се консултира със схемата за гарантиране на депозитите и, когато е необходимо, с определения орган по смисъла на член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/49/ЕС, относно прогнозните разходи за изплащане на гарантираните суми на вложителите съгласно член 11д от Директива 2014/49/ЕС и при спазване на условията, посочени в член 20 от настоящия регламент.

3. Съветът за преструктуриране уведомява за решението си по първа алинея определения орган по смисъла на член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/49/ЕС и схемата за гарантиране на депозитите, с която е свързана институцията. Схемата за гарантиране на депозитите изпълнява това решение незабавно.“;

б) в параграф 5 втората и третата алинея се заличават;

42) в член 85, параграф 3 думите „по член“ се заменят с думите „, прието съгласно член“;

43) в член 88 се добавя следният параграф 7:

„7. Настоящият член не възпрепятства Съвета за преструктуриране да оповестява своите анализи или оценки, включително когато те се основават на информация, предоставена от субектите по член 2, или от други органи, посочени в параграф 6 от настоящия член, когато Съветът за преструктуриране прецени, че оповестяването няма да засегне защитата на обществения интерес по отношение на финансовата, паричната или икономическата политика и че е налице обществен интерес, който е по-висш от всички други интереси, посочени в параграф 5 от настоящия член. При това оповестяване се счита, че Съветът за преструктуриране действа в изпълнение на своите функции съгласно настоящия регламент за целите на параграф 1 от настоящия член.“.

Член 2

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от … [СП: моля, въведете следната дата — 18 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

Член 1, точка 1, буква а), точки 2 и 3, точка 4, буква а), точка 5, букви а) и б) и буква в), подточки i) и ii), точка 6, буква а), точка 7, точка 13, буква а), подточка i) и буква б), точка 14, букви а), б) и г), точка 19, букви г) и д), точка 21, точка 23, буква а), подточка i), първо тире, букви б) и г), точки 25 — 35 и точки 39, 42 и 43 се прилагат от... [СП: моля, въведете следната дата — 1 месец след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на […] година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*